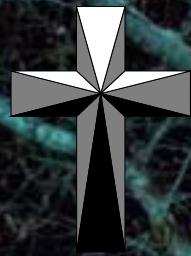

Riječ

List župe Presvetoga Trojstva Blagaj-Buna, godište 14., br. 30., 2015.

Čestit Božić
i blagoslovljena
Nova 2015. godina

Riječ

Osnivač i izdavač: Župa Presvetoga Trojstva

Blagaj-Buna

Odgovara: Don Nikola Menalo, župnik

List uređuje: Medijska sekcija Hrvatske katoličke mlađeži Buna

Uredničko vijeće: don Nikola Menalo, don Damir Pažin, Miroslav Selmanić

Lektor: Martina Arapović

Adresa: Pastoralni centar bl. Alojzija Stepinca,
88202 Buna

Tel/fax: 00387/36/480-600

List se uzdržava dobrovoljnim prilozima.

Potpisu listu kao i župnoj zajednici možete slati na žiroračun otvoren kod UniCredit banke BH. Broj računa: 3381002202726268;

Ono što treba znati svaki župljani u naše župe

Župni ured Presvetoga Trojstva Blagaj-Buna
smješten je u

Pastoralnom centru bl. Alojzija Stepinca na Buni

tel./fax: 036 480 600;

e-mail: zupni.ured.blagaj-buna@tel.net.ba

www.zupablagajbuna.ba

Don Nikola Menalo, župni upravitelj
Don Damir Pažin, župni vikar

Svete mise slavimo:

nedjeljom u 8, 9³⁰ i 11 sati i radnim danom kroz
tjedan u 7 i 18 sati (prema rasporedu u Župnom listu)

svake posljedne nedjelje u mjesecu sveta Misa u
Blagaju

U ovom broju donosimo:

Župnikov proslov

stranica 4

Izvanredna, jubilarna, godina milosrda

stranica 6

Don Damirova i don Marinova Mlada misa

stranica 12

Žrtve Drugoga svjetskog rata iz naše župe

stranica 17

Iz života župe

stranica 19

Građevinski radovi u župi kroz 2015.

stranica 39

Statistika

stranica 55

Božićna čestitka biskupa Ratka Perića

Živa drama Boga i čovjeka. Prvi čin: Božićni ciklus. S nekoliko nebeskih i zemaljskih likova. Bogočovjek u Istini, Pravdi, Ljubavi, Milosrđu i Miru. Suprot tomu pali čovjek u laži, nepravdi, mržnji, nemilosrdju, ratu, grijehu. Bogočovjek u Krvi otkupljenja i spasenja, a ljudi u krvi mrcvarenja i uništenja.

ISUS. Protagonist je Sin Božji. Poslušan Ocu. Silazi s nebesa. Utjelovljuje se po Duhu Svetom. Raste od Djeteta do punine Čovještva u Uskršnje. Po Križu, Smrti u Novoživot. Od Nazareta preko Betlehema do Jeruzalema. Dok kao Bogočovjek nije zasjeo s desne Očeve odakle je poslušno bio pošao.

Marija. Po arkandelovu navještenju: Majka i Bogorodica, a Djevica. Zasjenjena Duhom Božjim kao nijedna žena na svijetu. Rodila Sina kao i svaka druga majka na zemlji. Uz andeoske zvuke, zajedno s Josipom, ugostila, bez igdje ičega, i Pastire i Mudrace. Samo im pokazala Dijete, najveći mogući Dar. I oni uzvratili uzdarjem: ponizno, mudro i s ljubavlju. A ona sve to pohranila u svoje srce.

Josip. Zaručnik kao i drugi zaručnici. Uzima Mariju za ženu, a nije mu supruga. Nije Djetetu tjelesni otac, a jest više od oca. Sve po tajnoj naredbi Božjoj. Zajedno s Marijom sve poduzima da od neljudskih krvnika spasi Spasitelja svijeta. A on će spasiti Sveti po svojoj Krvi

na Križu, po svojevoljnoj Smrti na Golgoti i po slavnom i jedinstvenom Uskršnjeu iz groba.

Andeli. Vjesnici prigodom Začeća, glasnici prigodom Rođenja božanskoga Djeteta. Naznačuju da je u Utjelovljenju i Rođenju Dijete u rastu nama Ijudima nedostižna Tajna, a u kući nam nazočan. Neistraživo Otajstvo Božje, a u njemu živimo, mičemo se i jesmo. Čuje se pjesma silne vojske nebeske!

Pastiri. Nadahnuti Božjim glasom klanjaju se Novorođenčetu povijenu, gdje leži u jaslama. Časte Mariju i Josipa. Pastiri se vraćaju slaveći i hvaleći Boga za sve što su vidjeli i čuli. Prvi radosni zemaljski navjestitelji Spasitelja svijeta rodu ljudskomu.

Mudraci. Slijede čudnovatu zvijezdu. Ni desno, ni lijevo, nego ravno u kraljevu palaču u Jeruzalemu.

Zabuna. Te odatle u štalu u Betlehem. Prava Istina. Zlato novomu Kralju, tamjan malomu Bogu - Božiću, plemenitu pomast za balzamiranje u smrti. Zvijezda ih vraća drugim putom. Sigurnim.

Krvnici. Šalje ih goropadni Herod. Ubiti i Kralja i Kraljicu! Da svoje krvavo kraljevstvo razdijeli svojim kraljevićima. A Novorođeni ne će ni da mu s one gore vrlo visoke ponudiš sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu. On hoće srca, ne pustinje!

Bjegunci. Golokrili anđeo jači je, pa i u snu Josipovu, od svih naoružanih zločinaca. Izvlači Presvetu Obitelj noću iz Betlehema. Preko gora, preko dola, preko voda u daleki Egipat. Dijete spašeno. I Majka njegova. I Josip, više od oca. Herod rascrvotočen. Dželati zadjenuli mačeve u korice. Može se Dijete vratiti preko Jeruzalema u Nazaret. Da nastavi rasti u milosti i mudrosti do Punine.

O Maleni Isuse! Po Duhu Svetom začeti, od Djevice rođeni, Josipovom brigom spašeni! Pokaži nama grješnicima dare premilosrdnoga Srca Boga našega, i svojim svjetлом s visina obasjavaj srca i pameti naše, da slijedimo Tebe Tvojim Putom, po Tvojoj Istini, zovom Tvoga Života. U ovoj Novoj godini 2016. svima vjernima podaj mir i blagoslov, a svemu svijetu spasenje i radost!

† Ratko Perić, biskup

Dva koraka naprijed, a jedan natrag

Od *Riječi* do *Riječi* ili od Božića do Božića dug je hod, iako brzo proleti. Kad bi se koraci brojali, bilo bi ih dosta. Kad bi se riječi brojale, bilo bi ih još više, a kada bi se misli brojale, ne bi se mogle prebrojati. Ali uz misao vječnoga Oca i uz Riječ koja je došla među nas lakše je i hoditi i govoriti i misliti.

U našim pismenim koracima, ili često puzanju po papiru ili računaru, možemo biti zadovoljni poput maloga djeteta koje je tek prohodalo te je to za nj veliki iskorak. Tako je i za nas svaki novi broj *Riječi* iskorak duha i uma.

Nakon izdavanja prošlogodišnje *Riječi* koraci su nas poveli u blagoslov obitelji naše župe. To su bili radosni trenutci s još veselijim božićnim čestitkama. Na kraju blagoslova statistika je pokazala da nas je još više u župnoj zajednici. Bogu hvala! Sredinom veljače proslavili smo blagdan bl. Alojzija Stepinca.

Kroz trodnevnicu gostovali su nam župnici iz Stoca, Potoka i Makarske sa svojim zborovima, dok nam je svetu Misu na blagdan blaženoga Alojzija predslavio vojni biskup u BiH, msgr. Tomo Vukšić. Na zadnji dan mjeseca svibnja proslavili smo svetkovinu Presvetoga Trojstva. Svetu Misu predvodio je naš bivši đakon, don Tomislav Zubac, a pod Misom pjevao je zbor s Teološko-katehetskoga instituta iz Mostara predvođen profesorom, don Nikom Luburićem. Ako Bog da i sljedeće godine doći će mladi studenti sa svojim neumornim profesorom.

U misijskim koracima uvijek smo angažirani, a tu našu

bivša dva župnika ove župe don Velimir i don Bernard. Mi se s radošću sjetimo u molitvama i njega i don Bernarda, a štogod im i pošaljemo za uspješno misijsko djelovanje širenja evanđelja. Dok ste u našim srcima i molitvama budite glasnici Velikoga Kralja tamo gdje palme cvatu.

Naše korake pružali smo i prema hodočasničkim mjestima, ne samo prema Hrasnu na Kraljicu mira ili Jubilarnome križu na vrhu Huma nego i Papi u Sarajevo i sv. Vlahi u Dubrovnik. Svi ovi susreti ostave neizbrisiv

trag u našim sjećanjima.

Najdraži koraci bili su oni pravopričesnički i krizmanički. Dječja nasmijana lica trideset i jednoga pravopričesnika (isto kao i prošle godine) i razdragani osmjesi trideset i šest (15 manje nego prošle godine) krizmanika uvelike su razveselili obitelji i župu. Neka vas obje osobe Presvetoga Trojstva zajedno s Ocem vode u životu te znate kome ste povjerivali. Na žalost, nije uvijek sve bilo u radosnom

tonu, dođu i smrtni časi kada smrt kao lopov dođe i odnese male, mlade i stare. K Ocu Nebeskom preselilo se ove godine do današnjega dana 25 osoba iz naše župe koji su ubilježeni u Maticu umrlih. Ti im Gospodine podari mjesto u svom nebeskom kraljevstvu!

O smrti treba razmišljati, ali ima onih koji po prirodi o njoj manje misle, a to su mladi pred kojima je život. Oni su ove godine krenuli na hodočašće u Dubrovnik. Nije ih ni kiša mogla zaustaviti.

Nije im ni led zasmetao u slavlju Boga i iskazivanju časti sv. Vlahi. Lijepo ih je bilo vidjeti kada koračaju prema župnoj dvorani srijedom navečer. Iako umorni i gladni još više im je stalo da uzdignu duh u lijepom predavanju, u kakvoj korisnoj radionici da angažiraju i duh i tijelo, u nekoj dosjetljivoj asocijaciji ili radnoj akciji. Hvala ti Trojedini Bože na ovoj mladosti koja te neizmjerno voli.

Za njima odmah po sličnim životnim stazama koračaju djeca, vjeroučenici nižih razreda koji ih u stopu prate te na vjeronauk skoro 100 % dolaze. Već s mosta na Buni nazivalju: Hvaljen Isus, dumo, te trče i peticu nabacaju. Ne samo da nabacuju peticu rukom nego ih napretek nabacuju i u dnevnike školske i župne. Zahvaljujem ti Presveto Trojstvo na živoj župnoj zajednici koja je prepuna dječje radosti.

Poseban korak kojega treba spomenuti zakoračen je početkom mjeseca lipnja, a trajao je do početka mjeseca rujna. Koliko smo znali i umjeli toliko smo energije u uređenje oratorija ili oaze molitve i mira uložili. Iako to mjesto narod već sada naziva "svetištem" nemoguće je nazvati ga službeno, ali ćemo se moliti našemu blaženiku Alojziju da nekada u budućnosti ima svoje svetište na Buni, iako su se mnogi pobunili vezano za njegovu svetost. Presveto Trojstvo upravi s pameću odgovornih pa neka nam što prije podare još jednoga Hrvata sveca, kojemu se rado molimo i od njega zagovor tražimo.

Još je tu mnogo posla ostalo, ali iz godine u godinu poprimit će svoj oblik, a nadat se da će za dvije godine imati i mladomisnika, koji će svoju mladu Misu proslaviti u tom novom svetištu na Buni pa po uzoru na bl. Alojzija krenuti u širenje evanđelja a ako treba i do mučeništva. Imamo se, hvala Bogu, gdje moliti i Mise Bogu prikazivati, bilo u crkvi na Buni ili Blagaju, bilo u svetištu ili kojem drugom, ako Bog da, molitvenom prostoru za koje Boga molimo da providi kako je najbolje za ovu župnu zajednicu.

Korak po korak osvrnuh se na prošlu godinu. Neka nam ova izvanredna, jubilarna, Godina Božjega milosrđa, bude poticaj da pretječemo jedni druge u tjelesnim i duhovnim djelima milosrđa, kako bi se Božja ljubav preko nas širila na naše bližnje!

don Nikola

Čestit svijetu

Čestit svijetu, danak svemu

Jer ograni sunce njemu,

Tužni mrak je prošao,

Sunce Isus došao!

Zapjevajmo malenomu

Danas kralju rođenomu

Slava Bogu višnjemu:

A mir ljudem po njemu.

Došao je uzdisani

I od Boga obećani

Željni sviju spasitelj

Svijeta razveselitelj!

Zapjevajmo malenomu

Danas kralju rođenomu

Slava bogu višnjemu

A mir ljudem po njemu.

Izvanredna jubilarna Godina Božjega milosrđa

Papa Franjo svojim je apostolskim pismom "Misericordiae vultus" - Lice milosrđa, 11. travnja 2015., nudio izvanrednu svetu Godinu milosrđa. Ta godina započinje na svetkovinu Bezgrješnoga Začeća Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2015., a završava na svetkovinu Krista Kralja, 20. studenoga 2016. U našoj mjesnoj Crkvi, kao uostalom u svim partikularnim Crkvama svijeta, izvanrednu svetu Godinu milosrđa započeli smo na Treću nedjelju došašća - ujedno i Nedjelju Caritasa - 13. prosinca ove godine.

Predajom bule znakovita naziva "Misericordiae vultus - Lice milosrđa" kardinalima i biskupima koji po svojim službama ili po podrijetlu simboliziraju cijelu Crkvu, papa Franjo je službeno proglašio izvanrednu jubilarnu godinu koja će biti posvećena Božjemu milosrđu. Predaja bule izvršena je u subotu 11. travnja uvečer, na liturgijskom slavlju prve večernje Druge vasmene nedjelje, tj. Nedjelje Božjega milosrđa.

Sveta Godina Božjega milosrđa otvorena je na svetkovinu Bezgrješnoga Začeća, 8. prosinca ove godine, a završit će 20. studenoga, na svetkovinu Krista Kralja svega stvorenoga, godine 2016. Na početku svoje propovijedi Papa se, osvrćući se na Kristov uskrsni pozdrav "Mir vama!", najprije prisjetio kršćana koji su u svijetu danas progonjeni. "Mir... ostaje kao želja tolikih žitelja koji podnose

nečuveno nasilje diskriminacije i smrti samo zato što nose kršćansko ime. Naša je molitva tim žarča te postaje vapajem upomoć nebeskomu Ocu koji je bogat milosrđem, kako bi ojačao vjeru tolikih braće i sestara koji su u boli, dok ga molimo da obrati naša srca kako bi s ravnodušnosti prešla na suošćeće", rekao je Sveti Otac. Sam je Papa postavio pitanje "koje je mnogima na srcu": "Zašto danas jubilarna Godina milosrđa?" I odmah dao

odgovor: "Jednostavno zato što je Crkva, u ovom času velikih ephalnih promjena, pozvana snažnije davati znakove Božje prisutnosti i blizine. Ovo nije vrijeme za rastresenost, nego naprotiv vrijeme da ostanemo budni te da u sebi probudimo sposobnost gledanja u bitno. Vrijeme je to za Crkvu kako bi ponovno pronašla osjećaj za poslanje koje joj je Gospodin povjerio na dan Uskrsa: da bude znak i oruđe Očeva milosrđa. Stoga će

Sveta godina morati živom održavati želju da se znadu prepoznati toliki znakovi nježnosti koje Bog daje čitavom svijetu te nadasve onima koji pate, koji su sami i napušteni, pa i bez nade da im se oprosti i da se osjećaju ljubljenima od Oca."

"Sveta je godina tu", nastavio je Papa, "da bismo u sebi snažno osjetili radost što nas je Isus ponovno pronašao, on koji nas je kao Dobri Pastir došao tražiti jer bijasmo izgubljeni. Jubilej da bismo zamijetili toplinu njegove ljubavi kad nas stavlja na leđa da bi nas ponio u Očev dom. Sveta godina da nas Gospodin Isus dodirne i da nas njegovo milosrđe preobrazi, kako bismo postali svjedocima milosrđa. Eto zašto jubilej: jer je to vrijeme milosrđa. To je

pogodno vrijeme u kojem valja liječiti rane, u kojem se ne smijemo umoriti susretati one koji iščekuju da vide i rukom dodirnu znakove Božje blizine, u kojem svima - svima - valja ponuditi put oproštenja i pomirenja."

Na početku slavlja papa Franjo je s pratnjom otišao pred Sveta vrata, koja se otvaraju tijekom jubilarnih godina, u atriju vatikanske bazilike, te je bulu o proglašenju Svete godine predao najprije arhiprezbiterima četiri rimskih papinskih bazilika, kardinalima Angelu Comastriju (bazilika sv. Petra u Vatikanu), Agostinu Valliniju (sv. Ivan Lateranski), Jamesu Michaelu Harveyu (sv. Pavao izvan zidina) i Santosu Abrilu y Castelli (sv. Marija Velika). Bulu je Papa potom predao pročelniku Kongregacije za biskupe kardinalu Marcu Oulletu, pročelniku Kongregacije za evangelizaciju naroda kardinalu Fernandu Filoniju, te pročelniku Kongregacije za istočne Crkve kardinalu Leonardu Sandriju.

Papa je želio da među primateljima dokumenta bude zastupljena i Crkva na Dalekom istoku pa je bulu predao nadbiskupu Saviju Honu Tai-Faiju, tajniku Kongregacije za evangelizaciju naroda, koji je rođen u Hong Kongu. Kao predstavnik Crkve na afričkom kontinentu bulu je iz Papinih ruku primio nadbiskup Barthelemy Adoukonou, rodom iz Benina, a na službi tajnika Papinskoga vijeća za kulturu. Kao predstavnik istočnih Crkava vlastitoga prava bulu je primio mons. Khaled Ayad Bishay iz Koptskoga aleksandrijskoga patrijarhata (katolički kopti, egipatski kršćani).

"Lice milosrđa Očeva je Isus Krist." Tom rečenicom započinje bula "Vultus misericordiae" koja u svojem prvom dijelu iznosi biblijske i teološke temelje govora Crkve o Božjemu milosrđu. U tom se kontekstu podsjeća da 8. prosinca pada 50. obljetnica završetka Dugoga vatikanskog koncila, koji je, prema riječima pape sv. Ivana XXIII., srušio "zidine koje su predugo zatvarale Crkvu u povlaštenu tvrđavu", kako bi ona sada "na nov način navještala evanđelje", koristeći se "lijekom milosrđa umjesto da posegne za oružjem strogoće".

Uz jubilarne godine tradicionalno su vezana hodočašća u Rim, simbolički prolazak kroz Sveta vrata rimskih papinskih bazilika te potpuni oprost.

No bula "Lice milosrđa" uz to donosi i neke novine. Poziva, naime, biskupe da sveta vrata otvore u svojim katedralama, pa i u osobito važnim svetištima, kako bi se sveta Godina Božjega milosrđa slavila i u mjesnim Crkvama, "kao znak jedinstva čitave Crkve". Novost je i slanje "misionara milosrđa" u mjesne Crkve. Riječ je o svećenicima kojima će biti dane ovlasti odrješenja onih grijeha koji su pridržani Svetoj Stolici. Inače se u buli velika važnost u Svetoj godini pridaje sakramantu pokore. Tako se svećenike poziva da budu "pravi znak Očeva milosrđa", "vjerni službenici Božjega oproštenja", "poput otca u prispolobi o izgubljenom sinu". Stavlja im se na srce da u isповijedi "ne postavljaju neugodna pitanja", nego da "znaju u srcu svakoga pokornika prepoznati poziv u pomoć i zahtjev za oproštenje" te da budu "uvijek, svagdje, u svakoj prigodi i usprkos svemu znak prvenstva milosrđa".

Ton čitave bule izvanredno odražava rečenica iz njezinoga zaključka, u kojoj Papa poziva Crkvu da "sve uvodi u veliko otajstvo Božjega milosrđa, gledajući lice Kristovo, poglavito u trenutku kakav je ovaj naš koji obiluje velikim nadama i snažnim protivštinama".

Posebnu pozornost privlači Papin poziv na obraćenje, tj. na utjecanje Božjemu milosrđu, članovima zločinačkih organizacija, kao i osobama koje sudjeluju ili podržavaju korupciju. Bula sadrži i novi poticaj pape Franje na promicanje religijskoga dijaloga, poglavito sa židovstvom i islamom. U te je dvije religije, naime, milosrde "jedno od najizrazitijih Božjih obilježja".

Godina 1300. slovi kao prva sveta godina u Katoličkoj Crkvi. Proglasio ju je papa Bonifacije VIII., dajući opći oprost u kontekstu vremena koje se intenzivno bavilo pitanjem kraja svijeta. U početku se sveta godina slavila svakih 100 godina, a od 1470. godine do danas redovito se slavi svakih 25 godina. Do sada su proslavljeni tri izvanredne svete godine: 1933. godine (papa Pio XI.) i 1983. godine (sv. Ivan Pavao II.) bile su u znaku otkupljenja (određene Isusovom mukom, smrću i uskrsnućem, a ne rođenjem), dok je papa Pavao VI. proglašio izvanrednu svetu godinu 1966. godine.

Sinoda o obitelji - Poziv i poslanje obitelji u Crkvi i suvremenom svijetu

Po završetku XIV. redovne generalne Biskupske sinode u izjavi za Informativnu katoličku agenciju (IKA) vojni biskup u Bosni i Hercegovini mons. Tomo Vukšić, koji je na Sinodi bio predstavnik Biskupske konferencije BiH, iznio je svoje dojmove.

Uvodno je istaknuo kako je osnovno iskustvo bio susret s biskupima s raznih strana svijeta, doslovce sa svih kontinenata. "Susreli smo biskupe, kolege s kojima smo se svaki dan družili, i oni kao predstavnici Crkve u krajevima i u zemljama u kojima žive donijeli su svoja iskustva, svoj način življenja katolištva, katoličke vjere, i naravno svoj način i iskustva brige za obitelj, pastoralu obitelji, dušobrižništva koje pokriva taj dio skrbi. U toj razmjeni iskustava konačno je izšao dokument koji je neka vrsta izvještaja, pripremljen kao radni

materijal za Svetoga Oca radi njegovih eventualnih budućih koraka ili pripreme postsinodalne pobudnice", rekao je biskup Vukšić, dodavši kako su pape redovito nakon sinoda koje su se događale u proteklim pedesetak godina objavljivali nakon godinu, godinu i pol dana po završetku sinode jedan poseban dokument, papinske razine koji se u Crkvi naziva "postsinodalna pobudnica". "Hoće li Papa nakon ove Sinode služeći se materijalima, odnosno ovim izvještajem koji ima samo savjetodavni karakter, zaista i napraviti postsinodalnu pobudnicu, ne bih znao reći. Međutim, vjerujem da bismo se svi obradovali kad bismo nakon određenoga vremena dobili i tu vrstu dokumenta", dodao je biskup Vukšić.

U osvrtu na Sinodu, biskup Vukšić kratko je iznio i svoj intervent. "Na Sinodi sam imao priliku govoriti

o pitanju obitelji vojnika pod vidom specifične brige za te ljude, iznad svega zato što obitelj vojnika vrlo često radi posla koji obavljaju vojnici živi gotovo rastavljenim životom. To nije redovita pojava, ali vrlo česta pojava u životima vojnika, i ta fizička rastavljenost zbog naravi posla sa sobom nosi izazove, ponekada i probleme. S druge strane vojničke obitelji, pogotovo u onim krajevima koji su iskusili rat i slična događanja vrlo često nalaze se u situaciji da zbog ratnih iskustava njihovi članovi obitelji trpe od posttraumatskoga sindroma i imaju te probleme koji nisu nikako male naravi, i osim toga uopće pitanje uporabe oružja, proizvodnje oružja nosi sa sobom određene moralne dileme koje ljudi drugih poziva i zvanja nemaju. I naravno da je onda potrebno bavit se i tim pitanjima. Zahvalan sam kolegama biskupima što su tu argumentaciju prihvatili, i uvrstili tu tematiku u ovaj naš završni izvještaj. Čak su dodali jednu rečenicu koju ja nisam kazao, da je to dušobrižništvo potrebno, neophodno u Crkvi. Shvatili su da se radi o tematiki koju obitelji koje nemaju vojnike članove, koji ne poznaju, koji nisu u izravnom kontaktu s tim pitanjima. Nažalost, ta se problematika sve više i više širi po svijetu, bilo da se radi o tome da su vojnici u mirovnim misijama, bilo čuvanja mira, bilo uspostave mira, bilo u izravnim ratnim događanjima koja se vidimo sve više šire svijetom, i samo pitanje postaje sve više potreba i katoličkoga dušobrižništva", rekao je biskup Vukšić.

Osvrćući se općenito na pastoral biskup Vukšić naglasio je kako vojni biskupi u svijetu središte svoje pastoralne aktivnosti usmjeravaju na pastoral obitelji. "I bez ovoga interventa na Sinodi, iz mojih kontakata s drugim vojnim biskupima znam da su oni svjesni da je ta tematika vrlo važna, pogotovo u onim zemljama gdje sustavi u Ministarstvu obrane ili pri samim oružanim snagama nemaju ono što se zove psihoslužba. Često je to pojava po svijetu, tamo svećenik vrlo često dođe osim kao vjerski službenik, odnosno katolički svećenik i kao psihoslužba koja nedostaje", rekao je biskup Vukšić, koji je na ovoj Sinodi bio jedini aktualni vojni biskup.

Mitis iudex Dominus Iesus Reforma kanonskih postupaka za parnice proglašenje ništavosti ženidbe

Papa Franjo proglašio je motuproprij "Mitis iudex Dominus Iesus" ("Blagi sudac Gospodin Isus"), koji se odnosi na reformu kanonskih postupaka za parnice proglašenja ništavosti ženidbe. Različiti mediji su na različite načine komentirali, a još više interpretirali nove odredbe. Papa Franjo odmah na početku jasno naglašava: "Kroz vjekove je Crkva po pitanju ženidbe, sve jasnije spoznajući Kristove riječi, usvojila i suštinski izložila nauk o nerazrješivosti svete ženidbene veze, razradila sustav ništavosti ženidbene privole te je sukladno tome uredila sudske postupke u toj materiji, tako da crkvena disciplina bude što dosljednija propovijedanim vjerskim istinama." Naglašava stoljetni nauk Crkve o nerazrješivosti ženidbenog veza. Papa nije reformirao nauk Crkve o ženidbi, već uz redoviti sudske postupke i postupak na osnovu dokumenata uveo i treći pod nazivom "skraćeni ženidbeni postupak pred biskupom".

Važno je učiti crkvenu terminologiju kad govorimo o ništavosti ženidbe. Za parnice proglašenja ništavosti ženidbe pogrešno je koristiti izraz "poništenje braka", koji je postao uvriježeni izraz u svakodnevnoj komunikaciji. Znamo da u Katoličkoj Crkvi nema ni poništenja ni rastave ženidbe. Jednom valjana ženidba uvijek je valjana. "Ženidba uživa pravnu pogodnost; stoga u dvojbi ženidba treba da se smatra valjanom dok se ne dokaže protivno." (kan. 1060). Svi smo mi svjesni da ima crkvenih ženidaba koje su, gledano izvana, posve valjano sklopljene, a ipak nisu valjane, jer je u trenutku davanja ženidbene privole postojao neki od kanonskih razloga ništavosti ženidbe koji ženidbu čini ništavom. *Zakonik kanonskog prava* navodi razloge ništavosti ženidbe. Stoga je važno istaknuti, ako se sudscom u postupku utvrdi ništavost ženidbe, te kad presuda postane izvršna, stranke mogu sklopiti novu ženidbu prema važećim propisima Katoličke Crkve. Važno je da stranke kod pokušaja sklapanja nove ženidbe, ili htjenja

sklapanja nove ženidbe, obrate pažnju da kod presude nije postavljena zabrana sklapanja nove ženidbe.

Nije dokinut dosadašnji redoviti sudski postupak koji će se primjenjivati u skladu s dosadašnjim i novoproglašenim odredbama. Ženidbeni predmeti i dalje će se “rješavati sudskim a ne administrativnim putem i to ne zato što to nameće sama narav stvari, već stoga što je istinu o svetom vezu potrebno štititi u najvećoj mogućoj mjeri: a to je upravo osigurano jamstvima sudske naravi” - ističe Papa.

Dvije velike novosti

Prva velika novost je da u prilog ništavosti ženidbe nisu potrebne dvije jednakе odluke kako bi se određena ženidba proglašila ništavnom, što je do sada bilo obvezujuće. Sad prvostupanska presuda postaje izvršna, ako se nitko ne žali. Žaliti se može ona stranka koja se osjeća oštećenom presudom ili promicatelj pravde i branitelj veze. Ako se netko od navedenih žali na presudu, predmet će se nastaviti rješavati na prizivnom суду. Sad se još veća odgovornost stavlja na onog tko donosi presudu na prvom stupnju, te treba otkloniti svaku mogućnost laksizma.

Druga velika novost koju papa Franjo donosi zapravo proizlazi iz učenja Drugoga vatikanskog koncila koji naglašava i naučava da je “biskup u svojoj Crkvi u kojoj je postavljen za pastira i poglavara, po svoj naravi sudac među vjernicima koji su mu povjereni”. Prvi učitelj u mjesnoj Crkvi je biskup, ali i sudac. Biskup svoju sudsku vlast može i dalje vršiti preko sudskog vikara, ali u određenim predmetima tu vlast biskup ne može vršiti preko drugoga. Ovom reformom određeno je da je u “skraćenom ženidbenom postupku” biskup jedini sudac. Jer je biskup “snagom svoje pastoralne službe s Petrom najveći jamac katoličkog jedinstva u vjeri i disciplini”.

Kad je riječ o skraćenom postupku pred biskupom, valja istaknuti da se ne će i ne mogu svi ženidbeni predmeti rješavati po skraćenom postupku, već samo oni “kad se za to ispune uvjeti odnosno kada proglašenje ništavosti ženidbe traže oba ženidbena druga ili jedan ženidbeni drug uz pristanak drugog, i ako je riječ o takvim okolnostima činjenica i osoba, koje su podržane

svjedočanstvima i dokumentima, koji ne zahtijevaju istraživanje ili pomnije ispitivanje te se ništavost ženidbe čini očitom... Tužba kojom se pokreće skraćeni postupak, osim onoga što se navodi u kan. 1504, mora: 1. kratko, cijelovito i jasno iznijeti činjenice na kojima se zahtjev temelji; 2. navesti dokaze koje sudac može odmah prikupiti; 3. priložiti isprave na kojima se zahtjev temelji. Riječ je, dakle samo o onim slučajevima kad se ništavost ženidbe čini očitom, a odluku o vođenju skraćenog postupka donosit će sudski vikar kod odluke o formulaciji dvojbe.” Nije dovoljno da samo dvije osobe pred biskupom izjave da je njihov brak ništavan, već da to mogu dokazati na temelju materijalnih činjenica. Svakako da biskup svaku tu molbu može, ako smatra potrebnim u smislu cijelovite istine o tom braku, prepustiti u redoviti sudski postupak.

Kad je riječ o razdoblju koji je potreban za provođenje skraćenog ženidbenog postupka pred biskupom, to nije period od 15 do 30 dana kako su neki pisali. Brzina rješavanja predmeta ne ovisi samo o radu jednog suda, nego ponajviše o svim strankama uključenima u sudski postupak (tužitelju, tuženoj stranci, svjedocima, dostavi materijalnih dokaza, sudskim stručnjacima ...). Optimalni period za izricanje presude u redovitom postupku na pravom stupnju jest godina.

Sudovi redovito, pa tako i naš Biskupijski crkveni sud u Mostaru, omogućavaju besplatnu pravnu pomoć strankama koje imaju nakanu pokrenuti postupak za utvrđivanje ništavosti njihove ženidbe. Najprije se stranka treba obratiti svome župniku, koji će u skladu s odlukama Motu Propria, dogоворiti sastanak sa strankom te je uputiti, procjenivši kroz razgovor sa strankom, ima li pravnoga temelja za pokretanje sudskog postupka. Nije svaki onaj brak koji je propao i ništavan; ali ima nevaljano sklopljenih brakova. Međutim, za Crkvu je svaki brak valjano sklopljen dok se ne dokaže protivno.

Ljepota bračnoga života

Danas je potrebno ponovno govoriti o ljepoti bračnog života, ali s druge strane ne zatvarati oči pred određenim poteškoćama u kojima se može naći ili nalaze kršćanski supružnici. Moderno vrijeme pokušava nametnuti

jednu “instituciju eksperimenta”, brak “bez vjenčanja”, brak “na probu”. Međutim taj eksperiment nagrizao je tradicionalni katolički nauk o braku, ali nikako nije obezvrijedio kršćanski nauk o ženidbu, te napose umanjio nauk Crkve o sakramenu ženidbe. Sva ova eksperimentiranja nisu dala željene učinke, naprotiv još veći je broj rastavljenih i onih koji nisu zasnovali brak. Razlozi opravdanja braka “na probu”, da se bolje upoznaju, da vide jesu li za zajednički život, rađanje djece..., nisu polučili željene rezultate. Naprotiv još više se mladi obeshrabriло na zasnivanje braka. Svakako da tome doprinosi cijekupna društvena situacija, iznad svega ekomska.

“Jednost i nerazrješivost nisu podložni reviziji”

Danas bi govor o braku trebao uvijek polaziti od drevne izreke: Sancta sancte tractanda sunt - Ono što je sveto treba svetački i rješavati! Brak je svetim učinio Stvoritelj i dao mu svoju zakonitost (GS, 48a) koja se očituje ponajviše u bitnom svojstvu jednosti i nerazrješivosti (kan. 1056), koja nastaje slobodnom privolom stranaka zakonito očitovanom između pravno sposobnih osoba (kan. 1057,§1). Ženidba katolika, ako je samo jedna stranka katolička, uvijek se ravna ne samo po božanskom već i po kanonskom pravu (1059).

Jednost i nerazrješivost su duboko upisana u ljudsku narav; “više nisu dvoje, nego jedno tijelo” (usp. Mt 19,6; Post 2,24). Bračna jednost i nerazrješivost, kako jednom prigodom reče kard. J. Bozanić, “ne može biti podložna nikakvoj reviziji, mogućnosti otkaza”. Stoga i govor o ništavnosti ženidbe, uvijek mora polaziti od činjenice valjanosti braka. “Ženidba uživa pravnu pogodnost; stoga u dvojbi ženidba treba da se smatra valjanom dok se ne dokaže protivno.” (kan. 1060).

Civilno rastavljeni i ponovno oženjeni nisu izopćeni iz Crkve, naprotiv, unatoč određenim poteškoćama daju snažan impuls životu Crkve. Unatoč tome što ne mogu pristupiti sakramentima (ispovijedi i pričestu u redovitim prilikama) mogu dati nemjerljiv doprinos u životu župne zajednice kao: čitači, pjevači, članovi župnog ili ekonomskog vijeća, djelatnici caritasa... Oni nisu izopćeni iz župe već zaslužuju još veću pažnju i ljubav župne zajednice.

Novi svećenici u biskupiji i provinciji

U ponedjeljak, 29. lipnja 2015., na svetkovinu sv. Petra i Pavla u katedrali Marije Majke Crkve u Mostaru, mostarsko-duvanjski biskup i apostolski administrator trebinjsko-mrkanski mons. Ratko Perić zaredio je šestoricu đakona za svećenike. Dvojica su redeni za Mostarsko-duvanjsku biskupiju, jedan za Trebinjsko-mrkansku biskupiju te trojica za Hercegovačku franjevačku provinciju. Koncelebriralo je 55 svećenika. Biskup Perić je u svojoj propovijedi zahvalio Bogu koji je Crkvi darovao milost šestorice svećenika, kao i roditeljima preko kojih Bog daruje život. Govoreći o službi naučavanja, upravljanja i posvećivanja, biskup Perić je poručio redenicima: “Dragi đakoni, uskoro prezbiteri! Za koji trenutak vi ćete po prvi put, zaređeni, prinijeti žrtvu okajnicu na Kristovu oltaru. Presveta Euharistija neka bude izvor i središte vašega duhnovnog i crkvenog života. Ljubiti Isusa u Presvetom oltarskom sakramantu, klanjajte mu se i dijelite ga dušama koje za njim čeznu. Zadaća naučavanja i upravljanja moguća je samo u potpunoj ovisnosti o zadaći posvećivanja. Svijet je premještao Akropole i Kapitolije. Kalvarija, koja je bila i ostala za ovaj svijet mjesto ludosti i sablazni, ne premješta se, nego se u svaki djelić svijeta danomice uprisutnjuje i unatoč svemu ostaje ono što u sebi jest: znak i sila spasenja. Svećenik, uronjenik u Krista, u ljubav Srcu Isusova, prvi je pozvan ovaj znak spasenja utiskivati u ljudske duše. Sretni i blagoslovljeni, donosite sreću i blagoslov Božji svima kojima budete crkvenim dekretom poslani!”

Nakon propovijedi uslijedio je obred ređenja. Nakon što je franjevc s važnim životnim podatcima i rezultatima kanonskih izvida narodu predstavio fra Mate Dragičević, tajnik Provincije, a biskupijske kandidate don Ivan Štironja, povjerenik za duhovna zvanja u biskupijama, biskup Ratko je zaredio đakone za prezbitere.

Za Mostarsko-duvanjsku biskupiju zaređeni su: don Josip Čule iz Kruševa i don Marin Skender iz Bijelog Polja kod Mostara.

Za Trebinjsko-mrkansku biskupiju zaređen je don Damir Pažin iz Stoca.

Za Hercegovačku franjevačku provinciju zaređeni su: fra Perica Ostojić iz Čitluka, fra Marin Karačić iz Širokoga Brijega, fra Ivan Marić iz Čitluka.

Novi kapelan u župi

Don Damir Pažin rođen je 28. studenoga 1987. u porodilištu u Mostaru, od oca Marijana i majke Ivane r. Raguž, iz Stoca. Osnovnu školu završio je u Stocu 2003. god., a klasičnu gimnaziju i sjemenište u Splitu 2007. god. kao kandidat Trebinjsko-mrkanske biskupije. Filozofiju je završio u Sarajevu, a teologiju pohađao na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i diplomira 7. srpnja 2014. s temom "Vjernik pred otajstvom Euharistije" na Filozofsko-teološkom studiju Družbe Isusove u Zagrebu afiliranom Gregorijani u Rimu. Bio je na pastoralnom praktikumu u župi i svetištu Srca Isusova u Studencima od listopada 2013. do veljače 2014. i nakon diplomiranja, ljetnoga odmora i šestodnevnih duhovnih vježbi od 1. do 6. rujna u Potocima nastavio je svoje djelovanje u župi sv. Jure u Viru.

Za svećenika je zaređen 29. lipnja 2015., a Mladu je misu proslavio u Stoci, 4. srpnja.

Don Damire, dobro došao!

Mlada misa don Damira Pažina u Stocu

U subotu, 4. srpnja 2015., u Stoci je svoju Mladu misu u 11 sati slavio don Damir Pažin. Mladoj misi je prethodila trodnevnička i duhovna obnova čitave župe, u kojoj su pripomogli i okolni svećenici, a večernje sv. mise i propovijedi predvodili su svećenici: don Ivan Bijakšić, don Tomislav Zubac i don Ivan Marčić. Župnik don Rajko je zamolio čitavu župu za aktivno pripremanje i sudjelovanje u proslavi Mlade misa, što su vjernici i učinili.

Procesija je u subotu u 10,50 sati krenula ispred župne kuće s ministrantima, bogoslovima, svećenicima - koncelebrantima i mladomisnikom prema župnoj crkvi sv. Ilike Proroka. Pred crkvom se okupio silan svijet. Mladomisniku su pred oltarom njegovi roditelji Marijan i Vesna podijelili roditeljski blagoslov. Časna sestra Alojzija je lijepo okitila oltar, a crkvu svećano pripremila za ovu posebnu zgodu. Zazvonila su župna

zvona, župni pjevački zbor "Mladi" iz Stoca i župni zbor iz Vira započeli su ulaznu pjesmu i slavlje je počelo. Glavni voditelj i tumač liturgijskoga slavlja pod misom don Mile Vidić najavio je radost Mlade mise okupljenom puku.

Na početku misnog slavlja mladomisnika je pozdravio župnik don Rajko Marković, iznijevši narodu njegov životni put od rođenja do oltara, što je narod popratio s velikim interesom i slavljeničkim pljeskom.

Mladomisnik je započeo sv. misu, Bogu na čast, a svima okupljenima na spasenje. Pod misom su čitali mlađi, a evanđelje je navjestio domaći sin don Ivan Marčić. Prigodnu propovijed uputio je svima don Ivan Bebek, župnik iz Prisoja. Sv. Pričest dijelila su šestorica svećenika u crkvi i pred crkvom.

Na kraju misne župnik je uime svoje i uime okupljenog mnoštva čestitao mladomisniku, njegovim roditeljima, obitelji, rodbini i čitavoj župi, a mladomisnik je zahvalio Bogu i svima koji su mu pomogli na putu do svećeništva. Nakon toga su, mladomisnik Damir sa svojim kolegama ovogodišnjim mladomisnicima: don Marinom, don Josipom i don Tonijem, podijelili nazočnom puku mladomisnički blagoslov.

Poslije mise ministranti su dijelili mladomisničke sličice, prijatelji su čestitali mladomisniku, a uzvanici i gosti su krenuli prema igralištu na kojem je postavljen šator za mladomisnički ručak. U 13 sati mladomisnik je blagoslovio goste i uzvanike, te jelo i piće koje su vrijedne ruke pripravile za blagovanje.

Poslije blagoslova 70 konobara, stolačkih momaka i djevojaka, u organizaciji šefa kuhinje Martina Kevića atraktivno su krenuli iz kuhinje prema stolovima uza zvuke glazbala, što je čitav svijet popratio oduševljenim pljeskom. Don Mile je vodio program i za mladomisničkim stolom, a grupa "Laguna" iz Mostara i stolačka pjevačka skupina "Vidoštačka kraljica" pobrinuli su se za lijepo pjevanje, a govornici su izricali čestitke i pozdrave... Mladomisnika je između ostalih pozdravio uime biskupa i čestitao don Željko Majić, gen. vikar, don Ilija Drmić, kod kojega je mladomisnik bio na praktikumu u Viru, don Pero Pavlović iz Ravnoga, mladomisnikov rođak, don Rajko, stolački župnik izrazio je u čestitci mladomisniku, njegovim roditeljima i obitelji, svoju osobnu radost i radost čitave župe.

Na kraju se i mladomisnik zahvalio Gospodinu Bogu, svojim roditeljima, obitelji, rodbini i prijateljima, čitavoj župi, župnicima koji su ga pratili na njegovu putu do oltara, te svima nazočima na sudjelovanju u mladomisničkom slavlju. Poslije blagoslova nastavilo se druženje i dalje u šatoru, a župnik don Rajko je pozvao sve koji žele, pogotovo svećenike, časne sestre, bogoslove i sjemeništarce na osvježenje i u župnu kuću gdje ih je sestra Slava sve lijepo počastila. Bogu hvala na ovom daru i daj nam Bože još dosta Mladih misa i mlađih misnika.

Mlada misa don Marina Skendera u Potocima

U nedjelju, 7. srpnja 2015., naš don Marin Skender, proslavio je Mladu misu. Bio je to velik događaj za župnu zajednicu u Potocima i malo tko je toga dana ostao ravnodušan. Tomu u prilog govori i činjenica da se odazvala gotovo svaka obitelj u župi, u skladu sa svojim mogućnostima. Time su bjelopoljci pokazali veliko srce i ljubav prema Crkvi, te svojoj domovini. S toga je mladomisnik u uvodu istaknuo: "Svećenik je uzet iz naroda, postavljen za narod i sve što čini, čini u Ime Krista za narod. Zato ova Mlada misa, nije samo moje slavlje, nego je ovo događaj cijele zajednice, svih nas."

Na početku svetog misnog slavlja mladomisnikovi roditelji Zdenka i Slavko podijelili su mu svoj roditeljski blagoslov. Nakon blagoslova dvadestak djece dječjeg zbara u lijepo odijevenim bijelim haljinama s ljiljanima u ruci izrecitirali su nekoliko prigodnih recitacija, te otpjevali dvije prigodne pjesme. Velike zasluge za to dugujemo i s. Tereziji, voditeljici dječjega zbara. Na svetoj misi uz mladomisnika bilo je prisutno još sedamnaest svećenika, od toga šest ovogodišnjih mladomisnika: don Josip Čule (Kruševo), don Damir Pažin (Stolac), don Vedran Lešić (Novi Travnik), don Ljubo Zelenika (Prozor), don Stjepan Didak (Turbe) i don Andrej Lukanović (Lukavac). Misno slavlje uzveličao je naš župni zbor, koji se dugo spremao za ovaj događaj, a sve to pod vodstvom s. Bibijane.

U uvodnom pozdravu, župnik don Josip Galić prisutnima se obratio sljedećim riječima:

Neka je slava Trojedinom Bogu na daru današnjeg dana, pozdravljam sve vas ovdje okupljene u prvom

redu našega mladomisnika, njegove roditelje, sve vas dragi župljeni i gosti, braću svećenike na poseban način prisutne ovogodišnje mladomisnike, današnjeg propovijednika don Dragana Filipovića te bjelopoljskog paroha o. Nebojšu Radića.

Na Mladim misama u mom djetinjstvu uobičajene recitacije mladomisniku su bile:

"Dobro došao slugo Božji čekali smo na te dugo...". Marine, doista mi smo čekali na te ne dugo, nego predugo.

Posljednja Mlada misa je slavljena u ovoj župi 1968. a slavio ju je fra Drago Marić, karmelićanin, koji je iz drežanske župe, a posljednji Bjelopoljac mladomisnik je bio sada već pok. don Marko Perić, biskup

kotorski daleke 1952. godine.

Dragi mladomisničarice Marine, svećenik je sam sebi tajna, a ne samo drugima.

Sveti župnik Arški je govorio: "Svećenik će potpuno shvatiti samoga sebe tek u nebu. Kad bi se shvatio na zemlji umro bi, ne od straha, nego od radosti." Svećeničko zvanje nije od ljudi nego od Boga i stoga dobro došao u zbor svećenika, onih koje je Isus darovao svjetu na Veliki Četvrtak. Isus je na križu raširio ruke, da njima zagrli svijet. Ali, kao da su mu se ruke učinile premalenima da sav svijet obujmi. On zaželi da se nađe mnogo ruku koje bi dohvatile njegove spasiteljske, da tako umnoži svoje ruke rukama svojih svećenika i da svom silom svoje spasiteljske ljubavi zagrli čitavi svijet! Draga braćo i sestre, evo novog svećenika i novog oltarišta izgrađenog za ovu prigodu. U ovom oltarištu stoji napisano: "Ovo oltariše je podignuto 2015. godine prigodom Mlade mise Marina Skendera kao uspomena

na sve bjelopoljske misnike." Oltar i svećenik su usko povezani, nema oltara bez svećenika niti svećenika bez oltara. Oltar je žrtvenik, događanja ljubavi. Svećenik ga ljubi svaki dan prije svete mise. Neka, dragi mladomisničarice, tvoj poljubac oltaru ne bude Judin poljubac izdaje, nego poljubac vjernosti. Marine, u 123 godine iz bjelopoljske župe bilo je tek nekoliko svećenika, neka ti budu za primjer jer su bili poput rijetkog cvijeća ili rijetkog dragog kamenja.

Mladomisničarice, lijepo je vjerovati Onome u koga se ne može nikada razočarati. Stoga ti poklanjam u ime cijele župe ovo raspelo kao znak i smjerokaz kako se ide kroza život.

Živio i s Božjim blagoslovom!

Propovijednik don Dragan Filipović izrekao je prigodnu propovijed, koju donosimo u cijelosti:

Poštovani naš mladomisničarice don Marine, dragi roditelji: Slavko i Zdenka, sestro Kristina i brate Ivica, poštovana rodbina, župničar don Josipe, župljeni i svi uzvanici i vjernici. Velika mi je čast progovoriti na današnjem slavlju Mlade misa. Don Marine, hvala na pozivu i ukazanom povjerenju... nas veže nit ljudskog prijateljstva skoro 10 godina. O tome bi čovjek mogao puno toga lijepoga reći. No ovaj trenutak me tjeru u drugom pravcu. Traži da kažem nešto drugo i drugačije. Prije 30 godina imao sam Mladu misu. Zato, kao stariji brat, zbog puta koji je iza mene, trebao bih nešto reći o onome što čeka tebe, o putu ispred tebe!

Nekako je uvijek postojao jaz između onih koji vode društvo i onih jednostavnih ljudi, koji to društvo čine. Vlada mišljenje da oni koji su se dočepali vlasti, položaja... misle samo na sebe i da im nimalo nije stalo do običnih ljudi. Znamo, nije to uvijek istina, ali u nekim slučajevima, nažalost, jest! Pastiri se pretvaraju u najamnike. A najamniku nije stalo do ovaca, veli Isus. Kad vidi vuka, najamnik bježi, a vuk ih grabi i razgoni. Bog sebe predstavlja riječima: Ja sam pastir dobri, poznajem svoje i mene poznaju moje. Polažem život svoj za ovce. Slika dobrog pastira koji na ramenima nosi janje, jest simbol naše vjere i nade. Tijekom vremena, pogotovo ovog našeg modernog i tehniciiranog, ova slika je izbljedila. Izbljedila kao i naša vjera. Slika pastira okružena svojim stadom, današnjem čovjeku ne govori ništa. Možda jedino o

davno isčezloj idili. O vukovima slušamo jedino u pričama ili čitamo u knjigama. Oni nas ne zabrinjavaju i ne plaše. Nas pritišću drugi jadi. Pritišće nas strah pred smrću, pred nepoznatim, pred bolešću, ostavljeničeu, starošću. Plaši nas osjećaj nemoći, iskustvo bez-smisla, iskustvo bez-izlaznosti situacije u kojoj se nalazimo, mi i cijelo čovječanstvo. No, rijetko smo svjesni da smo sami stvorili situaciju u kojoj se nalazimo. Još k tomu: pobožanstvenili i idealizirali smo tijelo, individualnu slobodu, uspjeh, užitak. Neprestano trčimo za komforom i slatkim životom. Zavidni smo na uspjehu drugih. Često jadukujemo, kukamo, prozivamo, optužujemo, osuđujemo. Trošimo razne količine alkohola. Postali smo ovisni o raznim pilulama, drogama. Na cestama i sportskim terenima ponašamo se... u najmanju ruku čudno. Što se krije iza svega toga? BIJEG! Bijeg uplašenog i proganjene čovjeka. Želimo se sakriti. Želimo zatvoriti oči pred stvarnošću s kojom smo se susreli, s kojom smo suočeni.

Dragi don Marine. Gdje smo mi, gdje si ti sutra u svemu ovome? Kad razmišljam o mojih minulih trideset, mislim na tvoje buduće godine... i molim se, molim se za tebe i za sve nas... jer te ovo sve čeka. I ti ćeš biti negdje postavljen za vođu, učitelja, pred-molitelja, pastira, pred-voditelja, bar jednog dijela božjeg naroda. Čuvaj se da između tebe i toga naroda ne dođe do ne-pre-mostivoga jaza. Čuvaj se uloge najamnika. Budi produžena ruka Dobrog pastira. Ako moderni čovjek i ne zna što to znači... pokaži mu to svojim primjerom života i riječi. Budi božanski mudar i znaj otkriti vuka koji se približava tebi i tvom stadu... i u najljepšem odjevnom ruhu. Rijetko svećenika zovu tamo gdje se veseli i pjeva. Neka, nemoj se žalostiti zbog toga. Zato je svećenik stalni gost tamo gdje se umire, tamo gdje vlada ostavljenost, napuštenost, bolest, samoća, gdje je zavladao strah... Nemoj zbog toga biti tjeskoban, nego se naoružaj božjom mudrošću i strpljivošću. Idi tamo, rasprši sumnje, donesi nadu, ponudi vjeru, otjeraj strah, budi hrabar i hrabri potrebne. Sij pravu i čistu pšenicu. Budi pastir! Ne najamnik! Jer upravo u ovakvoj situaciji, potreban nam je dobri pastir. Potrebno nam je iskustvo dobrogoga Boga koji nikoga ne ostavlja sama, pred kim nitko nije nepotreban, nitko izgubljen. Ja sam pastir dobri, poznajem svoje

i mene poznaju moje, veli Isus. On uistinu poznaje naše jade, sve situacije u kojima se možemo naći. Ne samo po svom Božanskom sveznanju, nego upravo po ljudskom iskustvu. On zna što znači kad te prijatelji ne razumiju, kad te izdaju, kad te prokunu i odbace, kad te svi napuste. On zna teško iskustvo svakidašnjice, tamu nesretnih momenata ljudske sudsbine. On dobro, dobro zna što znači biti čovjek. Na vlastita pleća preuzeo je teret čitavog čovječanstva i tako opterećen stao pred sudećim stolom. Iskusio je strahotu muka, potpunu ostavljenost, tjeskobu, smrt... ali, ali... ali nadvladao sve to! Postao je jači od tjeskobe i ostavljenosti, od muke i smrti. Oni koji njemu pripadaju, to znaju i zato mu pripadaju!

Dragi don Marine: i ti to znaš, zato si krenuo za njim, zato mu pripadaš, zato si njegova produžena ruka, zato si pastir, zato si pošten sijač njegove svete nauke, zato si njegov glas: u radosti i žalosti... u riječi i djelu... u primjeru i svakom sakramantu. Danas je prava poplava od sijača i pastira. To su: roditelji, odgojitelji, učitelji, profesori, svećenici, pisci, novinari... televizija, radio, redatelji, pjevači i pjevaljke, svi pinkovi... a trikovi! Sve zvijezde koje ne sjaje! Svi idoli, vođe... a zavode. Sve iscjelitelji... a istjeritelji svake osobne koristi. Od svih njih znaj izabrati BOŽJE i PRAVE. Na tebe je palo oko Galilejskog pastira i sijača. Ti danas stupaš pred njim! Velika čast i velika odgovornost.

Evo nekoliko savjeta:

Budi najprije čovjek.
Budi pravi čovjek - ko' kruh.
Budi prijatelj Isusov /euharistijski prijatelj/
Budi mudar ... i čuvaj se mudrijaša
Budi prijatelj svima a posebno poniženima
Budi čovjek molitve, Bože riječi i budi od riječi
Budi sin Marijin

Budi sretan! Sreća je imati prijatelja. To neka bude narod Božji s kojim ćeš dijeliti dobro i zlo. Kome ćeš biti pravi pastir, dobar ko kruh i dijeliti pravi Kristov kruh. Moli i molit ćeš: "K tebi Gospodine uzdižem dušu svoju, u tebe se uzdam, Bože moj!" Vodi me, upravi i pomozi da budem pravi sijač na tvojoj njivi... i pravi pastir po srcu tvojemu, na tvojim pašnjacima. Amen! Nakon ovih bratskih i poticajnih don Draganovih riječi izrečena je prigodno sastavljena molitva vjernika, a potom prinos darova. Darove su prinijeli ministranti

i mladi iz naše župe obučeni u narodne nošnje (kruh, vino i voda), zatim kalež i ciborij koji su mladomisniku darovali Boro i Željka Zovko, bijela misnica i štola su poklon Školskih sestara franjevki iz Bijelogog Polja, a u njihovo ime dar prinose s. Robertina i s. Leopoldina, mladi iz župe Presvetoga Trojstva Blagaj - Buna, gdje je mladomisnik boravio u sklopu šeste (pastoralne) godine studija kao đakon, poklonili su kolar košulje. Svima iskreno i od srca hvala!

Na samom kraju misnoga slavlja, naš mladomisnik je sa spomenutom šestoricom svojih kolega mladomisnika, prisutnim misarima uputio mladomisnički blagoslov. Slavlje i bratsko druženje se nastavilo na obližnjem župnom igralištu, gdje je bio postavljen šator.

Hrvatski martirologij

Početkom mjeseca ožujka 2015. na redovitom susretu HKM-a mladi su zajedno sa župnikom održali važan sastanak o projektu pod nazivom *Hrvatski martirologij*. To je veliki projekt Crkve u Hrvata kojemu je cilj popisati svakog katolika koji je žrtva Drugoga svjetskog rata odnosno sve pobijene katolike u Hrvatskoj i BiH. Više o tome je župnik obavijestio narod s oltara i u župnome listu. Tako su se mladi dogovorili i podijelili božićni popis obitelji i krenuli po župi u prikupljanje podataka o žrtvama Drugoga svjetskog rata. Razgovaralo se s obiteljima i popunjavalni su se dati formulari te unosili važni podatci. Nadat se da ćemo kroz sljedeći period prikupiti podatke koji nam nedostaju, a ovdje donosimo pojedinci sve žrtve ovoga rata iz naše župe. Posebna zahvala ide gosp. Nikoli Leki koji nam je dostavio najviše podataka. Ako netko primijeti da popis treba dopuniti, neka dostavi podatke, bili bismo mu veoma zahvalni. Evo popisa:

Buna:

1.	Arelić, Blaško Grgin	33.	Džeba, Pero Stjepanov	65.	Puljić, Pero Ivanov
2.	Arelić, Dragutin Grgin	34.	Džeba, Šćepan Andrije	66.	Puljić, Slavko Boškov
3.	Arelić, Grgo Jozić	35.	Gagro, Ivan Markov	67.	Puljić, Stojan Boškov
4.	Arelić, Iva Jozina	36.	Gagro, Ivan Matin	68.	Soldo, Dujan Mihin
5.	Arelić, Jozo Grgin	37.	Gagro, Ivan Perin	69.	Soldo, Jozo Ivanov
6.	Arelić, Mate Grgin	38.	Gagro, Mate Perin	70.	Soldo, Marko Mihin
7.	Barišić, Bariša Nikolin	39.	Gagro, Vicko Nikolin	71.	Soldo, Slavko Ivanov
8.	Barišić, Franjo Martin	40.	Jurković, Stanko	72.	Soldo, Stanka Dujina
9.	Barišić, Slavko Grgin	41.	Krtalić, Stanko	73.	Soldo, Šćepan Ivanov
10.	Barišić, Slavko Perin	42.	Leko, Anda Šćepanova	74.	Soldo, Šimun Miškov
11.	Barišić, Vicko Martinov	43.	Leko, Ivan Aleksandrov	75.	Topić, Ivan Nikolin
12.	Blažević, Ilija Nikolin	44.	Leko, Ivan Nikolin	76.	Topić, Mate Nikolin
13.	Blažević, Ivan Franin	45.	Leko, Mara Đurina	77.	Vladić, Mijo Ilijin
14.	Blažević, Ilija Nikolin	46.	Leko, Mira Markova	78.	Vučina, Ivan Šćepanov
15.	Blažević, Kažimir Nikolin	47.	Leko, Vidoslav Aleksandrov	79.	Vučina, Marko Šćepanov
16.	Blažević, Stanko Martinov	48.	Leko, Vinko Tadije	80.	Vučina, Mate Šćepanov
17.	Brljević, Anto Nikolin	49.	Mandarić, Ivan Jozin	81.	Vučina, Šćepo Perin
18.	Brljević, Franjo Nikolin	50.	Mandarić, Martin Ivanov	82.	Vučina, Zdravko Nikolin
19.	Brljević, Ilija Jurin	51.	Mandarić, Šćepo Ivanov	83.	Zlomislić, Frano Jozin
20.	Brljević, Lovre Nikolin	52.	Perić, Adam Boškov	84.	Zlomislić, Frano Šćepanov
21.	Brljević, Mate Vidanov	53.	Perić, Pero Perin	85.	Zlomislić, Ilija Šćepanov
22.	Brljević Nada Antina	54.	Popić, Jure Ivanov	86.	Zlomislić, Ivan Jozin
23.	Brljević Nikola Franin	55.	Popić, Tadija Andrije	87.	Zlomislić, Ivan Šćepanov
24.	Brljević Nikola Vidakov	56.	Puljić, Boško Slavkov	88.	Zlomislić, Martin Jozin
25.	Brljević Slavko Markov	57.	Puljić, Ivan Stojanov	89.	Zlomislić, Mate Jozin
26.	Brljević Vinko Marinkov	58.	Puljić, Lazar Ivanov	90.	Zlomislić, Nikola Jozin
27.	Ćorić Ivan Stojanov	59.	Puljić, Marko Stjepanov	91.	Zlomislić, Nikola Martinov
28.	Ćorić Lovro Filipov	60.	Puljić, Martin Ivanov	92.	Zlomislić, Pero Martinov
29.	Ćorić Lucija Ilijina	61.	Puljić, Mirko Markov	93.	Zlomislić, Stanko Šćepanov
30.	Ćorić Slavko Nikolin	62.	Puljić, Niko Ivanov	94.	Zlomislić, Ana Ivanova
31.	Džeba Nikola Ivanov	63.	Puljić, Nikola Stjepanov	95.	Zlomislić, Iva Martinova
32.	Džeba Pavo Stjepanov	64.	Puljić, Pero Ilijin		

Ostala mjesta iz župe

1. Biloš, Cvijeta
2. Biloš, Niko
3. Biloš, Vidoje
4. Boras, Jozo
5. Brkić, Ivan
6. Čuljak, A. Rafo
7. Čorić, Ilija
8. Čorić, Ivan
9. Čorić, M. Ivan
10. Dragoje, A. Niko
11. Dragoje, F. Đuro
12. Dragoje, I. Ivan
13. Dragoje, I. Nikola
14. Dragoje, I.. Nikola
15. Dragoje, I. Nikola
16. Dragoje, J. Đuro
17. Dragoje, J. Slavko
18. Dragoje, J. Stanko
19. Dragoje, N. Miho
20. Dragoje, N. Slavko
21. Džeba, R. Ljubo
22. Filipović, L. Martin
23. Filipović, N. Jozo
24. Filipović, Nikola
25. Glavina, A. Niko
26. Glavina, I. Rafo
27. Jarak, A. Ivan
28. Jarak, I. Miško
29. Jarak, I. Vidoje
30. Jarak, M. Vidoje
31. Jarak, N. Ilija
32. Jarak, V. Luka
33. Jurković, B. Vinko
34. Jurković, Marko
35. Krtalić, A. Cvitko
36. Krtalić, A. Jure
37. Krtalić, A. Krešo

38. Krtalić, A. Marko
39. Krtalić, A. Stanko
40. Krtalić, B. Frano
41. Krtalić, B. Marko
42. Krtalić, F. Ivan
43. Krtalić, F. Mirko
44. Krtalić, F. Šćepo
45. Krtalić, I. Ilija
46. Krtalić, I. Šćepo
47. Krtalić, J. Mirko
48. Krtalić, J. Niko
49. Krtalić, M. Stojan
50. Krtalić, N. Mirko
51. Krtalić, N. Pero
52. Krtalić, P. Blaž
53. Krtalić, P. Ivan
54. Krtalić, P. Marko
55. Lovrić, I. Mirko
56. Lovrić, M. Ivan
57. Lovrić, M. Mate
58. Ljevak, P. Jozo
59. Marić, Grgo
60. Marić, S. Pero
61. Marić, Šćepo
62. Marijanović, Frano
63. Mikuljić, J. Ivan
64. Mikuljić, J. Mirko
65. Mikuljić, M. Stojan
66. Mikuljić, Š. Kata
67. Nikolić, Š. Andja
68. Nikolić, Š. Frano
69. Nikolić, Š. Jozo
70. Nikolić, Š. Pero
71. Perić, Andrija
72. Perić, Anđelko
73. Perić, B. Nikola
74. Perić, Ilija
75. Perić, J. Ilija
76. Perić, Mirko
77. Perić, Š. Marko
78. Petrić, J. Jure
79. Prkačin, Đuro
80. Puljić, Đuro
81. Puljić, Ilija
82. Puljić, Mato
83. Puljić, Šćepo
84. Puljić, Vinko
85. Puljić-Ilić, Boško
86. Puljić-Ilić, Ivan
87. Puljić-Ilić, Jozo
88. Puljić-Ilić, Martin
89. Puljić-Vlahić, Andro
90. Puljić-Vlahić, Marko
91. Puljić-Vlahić, Martin
92. Puljić-Vlahić, Mato
93. Puljić-Vlahić, Miško
94. Puljić-Vlahić, Niko
95. Puljić-Vlahić, Nikola
96. Puljić-Vlahić, Petar
97. Puljić-Vlahić, Pilip
98. Puljić-Vlahić, Stanko
99. Puljić-Vlahić, V. Nikola
100. Raič, Nikola
101. Slišković, I. Frano
102. Soldo, Frano
103. Soldo, Ivan
104. Soldo, Mato
105. Soldo, Olga
106. Soldo, Šćepo
107. Šindik, N. Božo
108. Šindik, N. Nikola
109. Zlomislić, Frano
110. Zlomislić, Ilija
111. Zlomislić, Ivan
112. Zlomislić, Stojan
113. Zovko, P. Ljubo
114. Zovko, P. Slavko

Proslavljen blagdan bl. Alojzija Stepinca

Spomendan bl. Alojzija Stepinca svečano se slavi u ovoj župi od njezina prijelaza u Pastoralni centar na Buni gdje je zaživjela stara/nova zajednica pod vodstvom tadašnjega župnika don Željka Majića. Njegovanje ove pobožnosti uspješno su nastavili i budući župnici. Ove je godine bio bogat duhovni program priprave za sam blagdan.

Duhovnu pripravu započeli smo euharistijskim klanjanjem na prvi četvrtak u mjesecu moleći Blaženika za nova duhovna zvanja u našim biskupijama. Nakon večernje sv. mise župnik se susreo s vrijednom udrugom žena iz župe koji poput svoje zaštitnice, sv. Veronike, nastoje pomoći bližnjima. Tako smo zajedno dogovorili na koji način dočekati goste kako bi svi bili zadovoljni te pamtili lijepo i ugodne trenutke provedena u našoj župi. Sutradan, u petak, 6. veljače, svi koji su htjeli imali su prigodu pomiriti se s Bogom u sakramentalnoj ispovijedi. Također tijekom svih dana duhovne priprave svećenici su bili na raspolaganju za ispovijed. U subotu, 7. veljače, na prvi dan trodnevnic pobožnost smo započeli molitvom krunice. Krunicu su predmolili budući propovjednici koji su se pod sv. misom i predstavili kao i svoje geslo - redak iz Ivanova evanđelja "Ja sam trs a vi loze" (Iv 15,5). Svetu misu predvodio je don Rajko Marković, župnik iz Stoca, dok je pod sv. misom pjevao "Zbor mladih iz Stoca" i "Klapa 6". Don

Rajko je propovijedao o obitelji rekavši kako blaženi Alojzije potječe iz mnogobrojne hrvatske katoličke obitelji od osmero djece. Kroz primjere dočarao je što znači imati stabilnu i kvalitetnu obitelj i na koji način treba odgajati djecu.

Drugi dan trodnevnic započeli smo molitvom krunice u 7,30 sati. Krunicu su predmolili bračni parovi. Nakon rane sv. mise u prostorijama župe upriličen je susret Župnoga pastoralnog vijeća. Na susretu su iznesena razna promišljanja od pogleda u prošlost do stvarnosti i koraka u budućnost. Razmišljalo se i o hodočašćima bračnih parova i drugih skupina osim mlađeži. Razgovarano je i o dolasku Svetoga Oca u Sarajevo, te o konkretnim zahtjevima u pastoralnom životu župne zajednice. Sv. misu u 11 sati predvodio je i pod njom propovijedao don Pave Banić, župnik katedralne župe u Makarskoj. Pod sv. misom pjevao je makarski katedralni zbor kojim ravna i koje vodi č. s. Gracija Akmadžić. Nakon misnoga slavlja ostali smo u zajedničkom prijateljevanju s dragim Makaranima koji su posjetili i izvor rijeke Bune u Blagaju.

Treću večer trodnevnic predvodio je don Josip Galić iz Bijelog Polja dok su pod sv. misom pjevali pjevači iz Potoka. Također je pod ovom sv. misom bilo predstavljanje krizmanika kojima se na početku propovjedi obratio predvoditelj misnoga slavlja don Josip prigodnim primjerom o slikanju Posljednje

večere Leonarda da Vinciјa. Naime, kad je Leonardo trebao slikati Posljednju večeru tražio je po ulicama Milana lijepoga mladića za lik Ivana apostola. Istog toga mladića našao je nakon nekog vremena za lik Jude. Bio je neprepoznatljiv, jadan i prljav. Tako isto se može dogoditi s vama, dragi krizmanici, istaknuo je propovjednik.

Duhovno se pripremajući dočekali smo i blagdan bl. Alojzija Stepinca. Prije večernje sv. mise imali smo pobožnost krunice koju su molile žene iz udruge "Sv. Veronika". Naša oba zbora bila su na koru i spremno dočekala ulazak procesije u crkvu predvođenu đakonom Marinom i ministrantima koji su nosili križ i svjeće. Procesija od 14 svećenika u zajedništvu s vojnim biskupom Tomom Vukšićem pobožno je išla kroz crkvu cijelivajući oltar i raspoređujući se u prezbiteriju.

Poslije ulazne pjesme župnik don Nikola pozdravio je nazočne vjernike i svećenike te biskupa Tomu ovim riječima:

Poštovani gospodine biskupe Tomo, cijenjena braćo svećenici i đakone, draga braćo i sestre.

U Isusovoј domovini našao se blaženi Alojzije Stepinac 1937. godine prilikom hrvatskoga nacionalnog hodočašća u Svetu Zemlju.

Prošle godine u Svetoj Zemlji našao se i predvoditelj večerašnjega misnog slavlja biskup Tomo Vukšić, vojni ordinarij, prigodom postavljanja spomen-ploče trojici Hrvata iz Bosne - Pavi, Antunu i Jakovu - braći Branković, koji su prije 334 godine otkupili od muslimanskih vlasnika Getsemanskog vrt, mjesto Isusove agonije i smrtnoga znoja, i darovali ga Katoličkoj Crkvi da bude njegov čuvar. Otkupivši Getsemanski vrt, braća Brankovići su ovo, za kršćane sveto mjesto u Jeruzalemu, zadržali u kršćanskim rukama te je ono i danas prostor za euharistijska slavlja i hodočašća. I tada,

vlastite križeve i agonije koje proživljava svaki vjernik tijekom vlastitoga života. Ali preko agonije dolazi se i do Uskrsa. U Kristovim pobjedničkim ranama želimo liječiti svoje rane da bismo bili ljudi nade. Mi živimo od Njegova uskrsnuća. Upravo to i slavimo pod svetom Misom koju ćete predslaviti. Zato Vas molim da ovu Misu prikažete za našu župu koja ima i svojih agonija i svojih Uskrsa.

Dok su se izmjenjivali dijelovi Mise uranjali smo u proslavu euharistijskoga otajstva. Biskup Tomo pozvao nas je u prigodnoj homiliji na promišljanje o životu blaženoga Alojzija te sve potaknuo da nasleduju njegov primjer vjere u Boga i vjernosti Katoličkoj Crkvi.

Lijepa atmosfera iz crkve prenijela se u prostorije župne kuće gdje su se pridružili mnogi čestitari, koji su bili sprječeni doći na misno slavlje zbog raznih pastoralnih zaduženja.

kao i uvijek, naš biskup mislio je na druge te je svojim mislima pošao iz Svetе Zemlje prema domovini ove trojice pobožnih Hrvata katolika. Na um mu je pala naša župa u koju su se mnogi Hrvati doselili iz Brankovićeva zavičaja. Znajući da smo u izgradnji crkve ponio je sa sobom kamenčić iz Getsemanskoga vrta i predao mi ga, te smo ga tijekom unutarnjega uređenja naše crkve ugradili pokraj Isusove Majke. Vjerojatno niste ni primjetili staklenu posudicu pokraj Gospina kipa s lijeve strane. Taj detalj u crkvi namjerno nisam htio ni naglašavati do večerašnje svete mise pod kojom zahvaljujem biskupu Tomi što se sjetio naše župe i donio nam Petru getsemanicu koja će ostati poveznicom između naše župe, Isusove domovine, blaženoga Alojzija i biskupa Tome.

P o š t o v a n i biskupe Tomo, z a h v a l j u j e m o Vam na daru koji će nas podsjećati na Kristov krvavi znoj i agoniju, na Stepinčevu mučenstvu i njegovu agoniju, na

Presveto Trojstvo u Blagaju

Trojedini Bog podario nam prekrasnu nedjelju. Sunce nas podiže s odmora i diže u raspoloženju za proslavu velike svetkovine, a ujedno i proslave naslovnika naše župe i župne crkve u Blagaju. Rana misa zakazana u 8 sati na Buni, crkva popunjena narodom, i to ponajviše Bunjanima. Župnik razmišlja u sebi: kako je moguće da ne će na Patrona otići u Blagaj?, i tu završava propitkivanje i zaključuje da je bolje da idu na misu ili u Blagaj ili na Bunu.

Dolaskom u Blagaj otpočinju pripreme u crkvi i pokraj crkve. Vrijedni Mirko sa sinovima uređuje i priprema stol ispred crkve, a đakon i župnik pripremaju stol u crkvi. Sve posloženo i više puta provjereno da li je na svom mjestu. Po završetku priprema počinje i narod Božji pristizati na svetu misu. Župnik i đakon dočekuju ih raširenih ruku i otvorena srca u hladovini čempresa, izmenjujući pozdrave hvaljenice i upućujući ih u župnu crkvu da obave zavjet i upute slavu Presvetome Trojstvu. Dočekujući drage vjernike stižu i dva kombija pjevača s Teološko-katehetskoga instituta iz Mostara

predvođena svojim profesorom glazbe don Nikom Luburićem. Zauzimaju mjesto pokraj kipa BDM te uštimavaju instrument i glasove, uzimaju i misna čitanja i molitvu vjernih. Dok se celebrant i koncelebrant u društvu đakona pripremaju s ministrantima u sakristiji za početak misnoga slavlja jedan od vjernika uzima uže u ruku i poteže zvono za početak proslave Trojednoga Boga.

Na početku misnoga slavlja župnik pozdravlja predvoditelja, mladomisnika don Tomislava Zupca, kapelana u župi Studenci, pjevače i don Niku te vjernike koji su popunili crkvu do posljednjega mesta kao i one što se nalaze ispred crkve u hladovini i skrušeno prate sv. misu, koja je bila pijevna i nekako drugačija. Stare crkve puno su akustičnije od novih, osjećaj pobožnosti je drugačiji, srce je ispunjenije, lica drugačije zare, osjeća se na vjernicima kako im se srca napunjaju milosti. Don Tomislav započinje u ime Presvetoga Trojstva: u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Sva liturgija odiše pod patronatom Svetе Trojice, a u prigodnoj propovijedi mladomisnik razlaže, koliko je moguće,

otajstvo Presvetoga Trojstva uzimajući u obzir slike koje pokazuju sličnost koja bi mogla slušatelje zainteresirati i misli potaknuti na uzdizanje iz svakodnevnice prema nebeskoj diki.

Cijelo misno slavlje proteklo je skladno i veličanstveno. Na kraju svete Mise župnik je obavijestio hodočasnike za Sarajevo o glavnim informacijama odlaska na susret sa Svetim Ocem. Potom je zahvalio studentima i regensu kora na pjevanju o kojem župljanji svaki dan pripovijedaju kako je bilo izvanredno. Zahvalio je i đakonu Marinu Skenderu na njegovu trudu i angažmanu u ovoj župi. Naime, Marin je došao u našu župnu zajednicu u rujnu 2014., zaređen za đakona u rodnoj župi Potocima, 19. listopada prošle godine te svoj đakonski praktikum proveo u našoj župi do titulara. I ovom prigodom mu zahvaljujemo na svemu što je učinio za dobrobit duša ove župe. Župnik mu je uime cijele župe darovao tri knjige biblijskih razmišljanja za liturgijske godine A, B i C, koje će mu biti od koristi u dalnjem duhovnom rastu i promišljanju. Đakon se zahvalio župniku i vjernicima te iskazao želju, ako to bude biskupova odluka, za ponovnim povratkom u ovu župu. Dragi Marine, neka ti bude plodonosan i uspješan pripremni hod za svećeničko ređenje, koje bi trebalo, po volji Božjoj i poglavara, biti na svetkovinu prvaka apostolskih u mostarskoj stolnici.

Nakon udijeljenoga završnoga blagoslova, opet u ime Presvetoga Trojstva, župnik je vjernike počastio pićem te se s njima zadržao u razgovoru, studente pjevače i kolege koji su došli čestitati počastio je u crkvenom dvorištu, gdje se ostalo u lijepoj proljetnoj atmosferi i hladovini. Druženje je nastavljeno na izvoru rijeke Bune, gdje smo se osvježili uz rijeku sladoledom i kavom. Pri povratku svojim kućama duh je bio drugačiji na čemu zahvaljujemo tvorcu duha, Presvetome Trojstvu.

Prva sveta Pričest u našoj župi

Prva sveta Pričest u našoj župi zakazana je na svetkovinu Bogojavljenja, kada se u Crkvi objavljuje nadnevak Uskrsa i ostalih važnih termina u liturgijskoj godini. Za sakramente isповijedi i pričesti djecu su pripremali đakon don Marin i župnik don Nikola. Apsolutno se ne nailazi na problem hoće li djeca naučiti ono što im se zada. Čini se što im se više zada, to bolje nauče. U toj su životnoj dobi kao spužve koje upijaju vjeroučno i svako drugo znanje i zbog toga im treba što više znanja uliti. Kako se približavao dan Prve svete Pričesti, tako su bili veseliji i radosniji što će primiti kako kažu hostiju ili Tijelo Kristovo. Svečano predstavljanje prvpričesnika bilo je u trodnevniči za Stepinčevo kada su svečano izlazili i izgovarali svoje želje što žele postati kada odrastu. Donosili bi svoje fotografije koje su zalijepljene u 3 grozda koja su napravili djelatnici caritasova "Emanuela". Njihove fotografije čekale su ih u crkvi do slavlja Prve Pričesti, nakon toga izložene su u prostorijama katehetske dvorane.

Dan prije Maloga Uskrsa, u subotu 11. travnja u 15 sati došli su zajedno sa svojim roditeljima na svetu isповijed te u redu jedno po jedno dolazilo govoreći grijehе kroz djetinjstvo i izlazeći čiste duše poput sutrašnje Bijele nedjelje u koju ćemo slaviti njihovo sjedinjenje s Kristom u sakramentu euharistije.

Osvanuo je prelijep proljetni dan, prvpričesnici u pratinji roditelja dolaze u župnu kuću gdje ih lijepim rijećima dočekuju đakon i župnik. Redaju se u procesiju i polaze prema crkvi na zvuk zvona. Dvoje po dvoje u

redu, malo više dječaka nego djevojčica. Poklanjaju se pred oltarom i kite prezbiterij svojom bjelinom. Iz klupa ih prate veseli pogledi roditelja, đedova i baka te mnogobrojne rodbine. Odmah grupa dječaka izlazi pred oltar i prigodnom recitacijom pozdravlja sve nazočne. Vraćaju se na svoja mesta i otpočima sv.

Misa. Misna čitanja čitaju prvpričesnici dok psalam pjevaju jedan prvpričesnik i jedna prvpričesnica. Đakon navješta evanđelje, a župnik na temu koja je određena za ovogodišnju Prvu Pričest započinje sa sljedećom propovijedi:

Pošla djeca u vinograd. Idu u dvije skupine. U jednoj 12 djevojčica, a u drugoj 19 dječaka. Usput se razgovaraju.

Moj đed ima najveći vinograd. Ne, moj đed ima najveći vinograd, kad salije vino svake mu godine treba još jedna bačva. Tako oni usput razgovaraju i u svojim dječjim glavicama razmišljaju u čijeg je đeda veći vinograd. Kaže jedna od njih. Hajdemo sada u vinograd tvoga đeda jer je

u njega najslade grožđe. Odakle ti znaš da je najslade grožđe baš u vinogradu njegova đeda? Znam jer je njegov đed svaki dan u vinogradu. Kada je vrijeme obrađivanja zemlje, on porani ujutro i napravi posao. Kada je vrijeme obrezivanja, on to na vrijeme učini i baci one grane koje nisu dobre. Kada je vrijeme plijevljenja, on angažira sve ukućane i svi skoče da lozu dotjeraju na najbolji red. Kada je vrijeme trganja, on pomno pazi koje je grožđe dobro za jelo a koje ćemo iskoristiti za piće.

Kako to da je u njega baš to tako sve posloženo? Zato što on zna za Božju zapovijed s prve stranice Biblije a to je zapovijed o radu, pa kada radi on je onda i radostan i svi koji s njim rade su radosni. Vidiš li da radost dolazi od iste riječi a to je rad. Ako radiš onda si radostan a ako ne radiš onda nisi radostan.

Usuglašiše se djeca u jedna glas: Hajdemo sad svi u vinograd njegova djeda!

Zaputili se i dolaze do tog najboljeg vinograda. Kad tamo velika ograda koja brani ulazak u vinograd. Ne mogu je preskočiti

niti u vinograd ući. Što ćemo sad? Kako ćemo ući u vinograd? Ne preostaje nam ništa drugo nego upitati vlasnika vinograda možemo li zasladiti naša usta mala. Znaš li da smo učili na vjeronauku kako nije dobro krasti jer tako grijesimo protiv 7. Božje zapovijedi. I ova ograda je znak kako trebamo stati i ne ići dalje. Zar

nisu tako pogriješili i prvi ljudi kada su imali zabranu od Boga da ne jedu sa stabla dobra i zla u rajske vrtu? Nailazi slučajni prolaznik i nudi djeci da preskoče u tuđi vinograd preko najniže ograde. Što ih više nagovara djeca se sve više otimaju njegovu zlom prijedlogu. Zar nismo učili na vjeronauku kako je davao nagovarao Adama i Evu da ne smiju jesti u tom vrtu. Ovo nam je upozorenje koje nas odvraća od Boga i ne želimo u svom životu pasti pod zamke Zloga. Nego hajde otrči do svoga djeda i pitaj ga da nam otvorí kapiju i probamo bobe grožđa koje nas toliko privlače. Otrča mali do djeda a jed kada ga unuk zamoli brže bolje upali auto, otključa kapiju i pusti dječicu u vinograd da okrijepe malo tijelo. Uživa djed gledajući malene jer zna za onu

Isusovu: "Pustite malene k meni njihovo je kraljevstvo nebesko". Gleda ih djed i divi se njihovoj bezbrižnosti kojom idu od trsa do trsa i na njemu traže plod koji će im dati snagu te razmišlja ovako:

Tko mi je dao zemlju? Dragi Bog. Tko mi je dao ruke i noge da mogu biti svakodnevno u vinogradu? Dragi Bog. Tko mi je dao snagu da mogu obrađivati vinograd? Dragi Bog. Tko mi je dao djecu i unučad da ih mogu gledati dok su u vinogradu? Dragi Bog. Tko mi daje plodove i proekte od loze? Dragi Bog. Koju

je tvar Isus uzeo da bi ostao trajno među nama? Vino i komad kruha. Dok ih djed tako promatra dolaze mu ususret zabrinuti roditelji koji traže svoju djecu. I taman da ih nagalame djed ih smiruje. Pustite dječicu neka se raduju i vesele jer je njih Isus blagoslovio kada su ih k njemu dovodili. Pustite dječicu i učite od njih što znači biti krotka i ponizna

srca. Priča djed dalje roditeljima: Čuo sam da je u Italiji, kod Napulja bio jedan siromašni seljak koji je imao sina Salvatorea, koji je želio biti postolar, ali mu otac to nije dao. Dolazila je pričest njegove male sestre. Haljinu su dobili u crkvi, ali mala nije imala cipela. Dan prije Prve sv. Pričesti Salvatore posudi u jednoga prijatelja postolara kožu i radio je cipele cijelu noć i ujutro je sestri donio nove cipele. Otac je bio sretan i dozvolio mu da bude postolar. Postao je najslavniji postolar na svijetu, silno se obogatio i imao ogromnu radionicu u Firenzi. Kod njega su naručivale cipele princeze, kraljice i glumice. Da nije bilo sestrine prve svete pričesti možda se ne bi odvažio na ovo bratsko djelo ljubavi.

Dragi roditelji, nastavlja djed, nemojte djeci braniti da razviju talent koji u sebi imaju kao pravopričesnici ili stariji. Uz rad se vježbaju jer od malih stvari postaju velika djela. Pomozite im da svakodnevno rastu uz nebesku hranu koju će primiti s oltara. Samo jedna pričest moćna je i dostatna da i njih i nas učini svetima i savršenima.

Ovako je nadalje mudri djed poticao roditelje da djecu odgajaju u pravoj vjeri i da im u vinogradu pokažu kako će ljubiti Boga koji nam je sebe ostavio pod prilikama kruha i vina. Pogledajte reče: Loza dobiva svoju hranu i potrebbni sok iz trsa na kome raste. Njezin život ovisi o trsu. Ako je odvojiš od trsa, života joj nema. Dokle je na trsu dobiva potrebne sokove i donosi dobar rod. Krist je taj trs s koga mi rastemo i dobivamo životne sokove. Čim se odraste počne se napajati drugim sokovima nekih drugih trsova te se naša duša otruje. Čim nismo u Kristu postajemo divlji. Onaj tko živi na Kristu i tko piće njegove sokove donijet će zrele plodove i neće usahnuti nikada. Stoga, dok smo živi ostanimo na pravome trsu, Isusu Krstu, jer ćemo samo tada moći donijeti pravi rod.

Zato, dragi roditelji, vodite svoju djecu pravome Vinogradaru, Kristu Gospodinu, da ih on krijepi i vodi te kroz sakramente imaju još veću radost. Tako roditelji danas dovedoše djecu do oltara i gledaju ih s ponosom poredane oko Krista jer Svetootajstvo u tabernakulu i dijete na pričesnoj klupi ljepšega pogleda nema u Božjim očima.

Dok ih promatraste i za njih molite preporučite ih dragom Bogu, kojega primaju, da to neprocjenjivo blago nose u svom srcu kao dragulj koji je potreban za bogatstvo duše.

A vi dragi pravopričesnici budite "Kristonosci" poput pokretnoga tabernakula i otvorite svoje srce bližnjima poput maloga Salvatorea. Amen!

Nakon homilije svi se zajedno odriču Sotone a prihvataju Boga, kojega ispovijedaju preko molitve Hrvata katolika: Čvrsto vjerujem. Još sjeli nisu, a započinje molitva vjernih (3 dječaka i 3 djevojčice). Čim je izmoljena molitva vjernih dolaze dječak i djevojčica za ambon i započinje prinos darova. Prinose se loza, hostije, vino, voda i kalež. Svakome dječaku po jedan dar kojega donose na oltar.

Poslije euharistijske molitve i Očenaša pristupili su Prvoj svetoj Pričesti zajedno sa svojim roditeljima u pratnji. Pomalo sa strahom pristupaju ali vrlo lijepo se pričešću odlazeći na svoja mesta kako je i planirano na probama.

Na kraju svete mise župnik svima zahvaljuje na trudu u pripremama: od pjevača do ministranata u crkvi i od baka i djedova do braće i sestara u obiteljima koji su ih poticali na vjerski odgoj.

Na kraju je skupina pravopričesnika prigodom recitacijom zahvalila svima te su se podijelili u tri skupine gdje se nalaze mikrofoni i otpjevali pjesmu bivšega blagajsko-bunskoga župnika don Ive Šutala "Hvala mama, hvala tata".

Svi smo se zajedno fotografirali za uspomenu, a onda su krenula pojedinačna fotografiranja u crkvi i ispred crkve.

Slavlje se nastavio u obiteljskim domovima.

Krizma u župi

U dogovoru s Biskupskim ordinarijatom u Mostaru dogovoreno je da će termin ovogodišnje krizme u našoj župi biti 19. travnja. Imajući pred očima ovaj datum nastojali smo, što je moguće bolje, pripremiti ovogodišnje kandidate za sv. krizmu kroz pouku koja je predviđena u katekizmu "Primi pečat dara Duha Svetoga". Krizmanici su ispitani na Uskrsni ponедjeljak i položili pred biskupovim tajnikom don Tomislavom Ljubanom.

Bliža priprema za sakrament krizme sastojala se od proba i tehničkih stvari koji će pripomoći ljepšoj i tečnijoj krizmi. Roditelji, kumovi i krizmanici isповjedili su se dan prije te je s kumovima održana i kratka proba. Tada su im podijeljene i krizmane cedulje, u njima provjereni svi podaci i krizmanici odlaze na pripreme svojim kućama. Tek tada u župi nastaje prava priprema kroz uređivanje crkve, kuće, dvorišta, proba pjevača, ministranata i drugih potrebnih elemenata koji sutradan trebaju biti na svome mjestu. Sve se završilo na vrijeme i otisli smo na počinak.

Cijela subota kišovita i prohladna, a nedjelja osvanula lijepa i sunčana. Sa svake strane dolaze krizmanici u lijepim krizmaničkim haljinama koje lepršaju na njihovim mlađenackim bićima. U župnoj kući dobivaju lančić s križem i bež Duha Svetoga te u procesiji polaze prema crkvi. Na čelu procesije je đakon koji vodi križonošu i svjećonoše, a za njima ostali ministranti ispred krizmanika. Ulazimo u crkvu gdje nas s kora dočekuje pjesma zbara mlađih, a u klupama poredani kumovi i rodbina krizmanika. Pozdrav biskupu upućuje Tea, a prati je Luka. Daju biskupu buket proljetnoga mirisavoga cvijeća i izražavaju radost zbog slavlja krizme i primanja sedam darova Duha Svetoga. Nakon pozdrava krizmanika sve je nazočne pozdravio župnik sljedećim riječima:

Poštovani oče biskupe, cijenjeni kolega don Tomislave, uvažene časne sestre, dragi đakone Marine, roditelji naših krizmanika koji ste među nama i oni koji su preminuli te su s neba u blizini sa svojim najbližima,

draža rodbino ovogodišnjih krizmanika, cijenjeni kumovi, veoma dragi krizmanici, braća i sestre.

Pred nama u krizmaničkim haljinama stoji 36 krizmanika: 19 dječaka i 17 djevojčica, koji su se kroz djetinjstvo i osmoljetku pripremali za ovaj važan događaj u njihovu životu kada će osnaženi trećom božanskom osobom, Duhom Svetim, krenuti u zreliju fazu življenja. Sada su im najpotrebniji darovi Duha Svetoga, od mudrosti do strahopštovanja prema Bogu.

Oče biskupe, predstavljam Vam 36 mladića i djevojaka. Kada bi o svakome pojedinačno govorili bilo bi to 36 knjiga, koje su se tek počele pisati i čije će životne stranice biti ispisane lijepim i manje lijepim životnim pričama. Danas je u njihovu životu otvorena jedna nova stranica, koja je bijela i čista, na koju će se ispisati svaka riječ upućena od nasljednika apostola do poticaja bližnjih i kumova. Na tu će životnu stranicu stati mnoštvo riječi i slika. Vi im, oče biskupe, svojim pastirskim, brižnim rječnikom, ispišite nezaboravne trenutke s današnjega slavlja, a vi dragi roditelji i kumovi dodajte kolor koji će obilježiti današnji dan.

Predstavljajući vam ovogodišnje krizmanike mogu samo Bogu zahvaliti na svakom trenutku provedenu s njima, na svakoj riječi upućenoj mlađim ljudima, na njihovu angažmanu u župnoj zajednici kroz pjesmu, molitvu, sudjelovanje u životu ove župe i na njihovu nesebičnom darivanju za rast župne zajednice.

Neka vas Duh Sveti ravna i upravlja u mlađenackim danima punim elana i radosti, neka vam Presveto Trojstvo podari obilje blagoslova da biste ostali zdrava i mlađa duha te drugima bili svjedoci uskrsloga Krista koji nas potiče na zajedništvo i ljubav.

Oče biskupe dok Vam predstavljam ovogodišnje krizmanike preporučujem ih u Vaše molitve na početku misnoga i krizmenoga slavlja u koje ćete nas uvesti. Dobro nam došli!

Biskup je na početku pozdravio vjernike i započeo s misnim slavljem. Nakon zborne molitve misna

čitanja od treće uskrsne nedjelje pročitali su Antonia i Oliver, evangelje je navijestio đakon Marin, a biskup je u prigodnoj homiliji govorio o zadnjem retku iz evangelja, tj. o svjedocima vjere. Započeo je od bivših župnika don Željka i don Bernarda koji su bili svjedoci vjere u ovoj župi pa je narodu predstavio časnog slugu Božjeg Petra Barbarića, sjemeništarca u isusovačkom zavodu u Travniku, ističući njegovu krepost poštenja pripovijedajući o zgodnom primjeru iz školskih klupa.

Nakon homilije krizmanici i vjernici odrekli su se sotone, a obećali prianjanje uz Boga. Biskup je izmolio molitvu nad krizmanicima i pošlo se na dijeljenje sakramenta krizme. Uz biskupa stoji đakon Marin i drži u jednoj ruci sv. ulje a u drugoj mikrofon da krizmanici mogu glasno reći Amen i Is Duhom tvojim ili odgovoriti na neko pitanje koje im biskup postavi iz propovijedi. Don Tomislav dodaje don Nikoli krizmane cedulje i reda krizmanike i kumove. Župnik izgovara biskupu imena krizmanika

a on im mažući čela sv. uljem izgovara riječi forme Primi pečat dara Duha Svetoga! Odlaze na svoja mjesta vedrijega čela i osmijeha ne samo zato što su primili darove Duha Svetoga nego i zato što ih biskup ne će ništa pitati. Dok biskup purificira ruke krizmanici su poredani za molitvu vjernih. Sve krizmaničke uloge podijeljene su tako što su župnik i đakon uzeli imena krizmanika i ubacili skrutinije u košaricu iz koje su izvlačili imena i pitali krizmanike da li pristaju da čitaju ili mole ili pozdrave. Učinjeno po uzoru na apostole koji su na sličan način izabrali sv. Matiju na mjesto Jude Iskariotskoga. Svetu Pričest krizmanicima je podijelio đakon Marin, a na kraju Mise župnik je zahvalio svima i zaželio da se radost slavlja proširi kod obiteljskih stolova.

Nakon zajedničke uspomene i fotografije župnik je ugostio biskupa i svećenike u župnoj kući.

Dragi krizmanici, neka vas Duh Sveti prati na životnim putovima!

Tjelovska procesija

Tijelovo, punim nazivom Svetkovina Presvetoga Tijela i Krvi Kristove je katolička svetkovina. Slavi se u četvrtak poslije svetkovine Presvetoga Trojstva. U mnogim je državama neradni dan, a kod nas kako nema zakona o blagdanima ne zna se je li radni ili neradni dan. Za katolika je svakako neradni! Jednostavnim računanjem datuma izračunat ćemo da se ova svetkovina slavi na deveti četvrtak nakon Uskrsa.

Za Katoličku Crkvu, svetkovina je u spomen na ustanovljenje Euharistije na Veliki četvrtak.

Pojavljuje se u 13. stoljeću, a na cijelo zapadno kršćanstvo proširuje se u 14. stoljeću. Augustinska redovnica sv. Julijana iz samostana kod Liegea u Belgiji, imala je viđenje punog mjeseca, na kojem je opazila mrlju. Puni mjesec je protumačila kao Crkvu, a mrlju kao nedostatak blagdana, kojim bi se častio Presveti Oltarski Sakramenat. Na njezinu molbu, mjesni je biskup za svoju biskupiju uspostavio blagdan, koji se na početku zvao blagdan Euharistije. Sv. Julijana i njezini suvremenici promicali su ideju toga blagdana i željeli su ga proširiti na cijelu Crkvu. Papa Urban IV. objavljuje bulu 1264., kojom blagdan Euharistije, želi proširiti na cijelu Crkvu. No, brza smrt ga je sprječila u tome. Tek u 14. stoljeću, papa Ivan XXII. širi blagdan na cijelu Rimokatoličku Crkvu.

Svetkovinom Presvetoga Tijela i Krvi Kristove završavamo s mnogim slavljima u župi te uskrsno vrijeme okrunimo procesijom od Bune do Ortiješa. Tako je bilo i ove godine kad smo se zaputili od crkve na Buni, gdje je bio prvi oltar na kojem smo započeli blagoslov te nastavili do centra Ortiješa te u grobljanskoj kapelici završili obred. Dao Bog da se ova tradicija nastavi u župi!

In memoriam fra Petar Vlašić

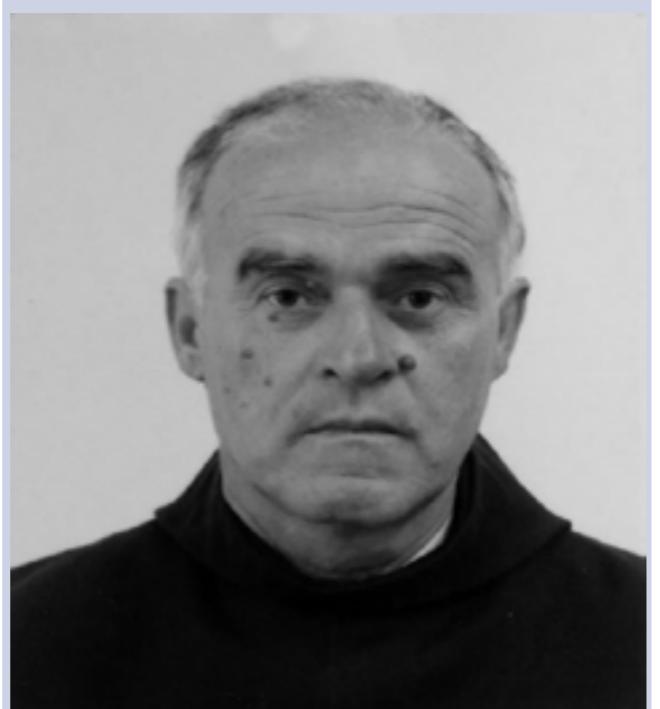
Navršile su se tri godine 8. studenoga od kada nas je napustio naš bivši župnik fra Petar Vlašić. Fra Petar je preminuo u 75. godini života, 51. godini redovništva i 47. godini svećeništva.

Pokop je bio 9. studenoga 2012. na groblju Kovačica gdje je fra Petar pokopan u fratarsku grobnicu. Pokojnikovo tijelo bilo je izloženo u župnoj crkvi od 13 sati, a sprovodni obredi započeli su sv. misom zadušnicom u 15 sati. Misno slavlje predvodio je mons. Ratko Perić, biskup, u koncelebraciji s fra Ivanom Sesarom te s još oko 180 svećenika.

Iz fra Petrova krvnog tijela zračila je istinska pobožnost i franjevačka jednostavnost. Gdje je god djelovao, ostavljao je svijetao trag, što svjedoči i činjenica da ga se vjernici na župama na kojima je djelovao uvijek rado i sa zahvalnošću sjećaju...

Zahvaljujemo Gospodinu na njegovu služenju u našoj župi. Preporučimo njegovu dušu u naše molitve.

Pokoj vječni daruj mu Gospodine!

Župni put križa humskome Jubilarnome križu

Don Željko Majić, nekadašnji blagajsko-bunski župnik, došao je na ideju da se organizira jedne nedjelje u korizmi pobožnost križnoga puta na brdo Hum iznad Mostara za župnu zajednicu na Buni. I tako se u to vrijeme počela njegovati tradicija, koja je nastavljena do danas. Bilo bi lijepo kada bi ovako i druge župe mostarskoga dekanata hodočastile na Hum. Bila se ustalila i lijepa tradicija križnoga puta mladeži na treću korizmenu nedjelju. Bile su angažirane i animirane sve srednje škole u gradu i svi fakulteti Sveučilišta u Mostaru. Mladi bi nosili drveni križ od Katedrale do Huma. Predstavnici škola i fakulteta predmolili bi molitve, čitali bi pokorničke psalme i tekstove, pjevali bi Gospin plač i korizmene pjesme. Te godine hodočašćenja, 2005. i 2006.,

bile su nezaboravne i po buri koja je puhalo, a još više po duhu mladeži koji je koračao za križem Kristovim. Bilo bi lijepo obnoviti ovu tradiciju. Bilo bi lijepo i druge župljane gradskih župa vidjeti u korizmi na Humu. Bilo bi lijepo i na taj način ispuniti nedjeljno ili ponедjeljno poslijepodne. Daj Bože da ovo netko pročita i da urodi plodom, a ne da za nama kao taj dan koračaju Japanci, kojima je bila zanimljiva ova pobožnost te su je htjeli ponijeti kao uspomenu iz Mostara. Ovom prigodom im zahvaljujemo što su nam darovali žute autobuse kojima smo se dovezli ispod Huma, a na kojima piše da je to dar japanske vlade, a u narodu su poznati kao autobusi japanci. Dok mi dođemo do radnih navika i japanske sposobnosti, trebat će nam još dugi niz godina da se oslobođimo fukushimske zagađenosti koja je zarazila društvo neradom i letargijom. Trebat će još dugo da Mostarci postanu Japanci. Ali trudimo se i u takvom društvu biti bliže Bogu koračajući od postaje do postaje korizmenoga i životnoga Puta križa. Na njemu susrećemo Pilate današnjega vremena, koji peru ruke od

odgovornosti i presuđuju po onoj: kadija te tuži, kadija te sudi. Susreće se i narodna masa i svećenički glavari koji ne prepoznaju Božju blizinu vremena u kojem živimo. Često na životnome putu padamo poput Krista na križnome putu, samo što je bezbroj naših padova u grijeh i očaj iz kojega se uz Kristov primjer podižemo i idemo prema Kalvariji. Na životnim putovima susrećemo drage ljude, majke, Veronike, Šimune Cirence, jeruzalemske žene, Nikodeme, Josipe iz Arimateje, s kojima se može razgovarati o onostranosti i nebu, koji će ti obrisati znoj s lica, koji će ti pomoći ponijeti križ, koji će vidjeti tvoju bol i priskočiti u pomoć kada najmanje očekuješ. Tako će ti biti lakše nositi križ života kada te probijaju Longinove strijele ili nemili

udarci i bičevi naroda i svjetine dok te pljuju ili optužuju zato što si manje Božji od drugih. S ovakvim ili sličnim mislima i nakanama vjernici ove župe uputili su se na brdo Hum iznad Mostara da uz Gospin plač i uz Gospinu krunicu razmišljaju o postajama Kristova križnog puta. Bog podario izvanredno lijepo vrijeme. Polazak autobusa ispred župne crkve na Buni u 15,30 sati. Dio naroda čeka na autobusnoj postaji u Ortiješu, autobus dupkom pun. Stariji sjede, a djeca i mladi stoje. Početak pobožnosti ispred prve postaje u 16 sati. Župnik poziva na sabranost i pobožnost, a đakon Marin uzima mikrofon i prodornim glasom, da se sav naježiš, započinje s razmišljanjem na prvoj postaji. Između postaja redali su se mlađi i djeca predmoleći krunicu, dok je Ivo Ćorić predvodio pjevanje Gospina plača i Stabat Mater dolorosa do križa jubilarca, gdje je izmoljena završna molitva i napravljena milenijska fotografija. Neka ovo nedjeljno poslijepodne bude svima onima koji su sudjelovali u pobožnosti, kao i svima onima kojih smo se sjetili u molitvi, na spas duše.

Papa u Sarajevu, 6. lipnja 2015.

Iz naše župe je hodočastilo 170 hodočasnika. Išli smo vlakom. Polazak je bio iz Žitomislića u 5,20 sati. Pri dolasku u Sarajevo pješice smo se zaputili do stadiona Koševo gdje smo u zajedništvu sa Svetim Ocem slavili svetu misu. Vratili smo se u 18 sati.

Donosimo Papinu propovijed koju je uputio prisutnima na stadionu Koševo.

Draga braće i sestre,
u biblijskim čitanjima koja smo poslušali odjeknula je više puta riječ "mir". Uistinu, snažna proročanska riječ! Mir je Božji dar, Božji plan za čovječanstvo, povijest i sve stvoreno. To je plan koji uvijek nailazi na protivljenja čovjeka i zloga. Tako i u našemu vremenu težnja za mirom i trud oko njegovog postizanja sukobljavaju se s činjenicom da se u svijetu trenutno vode toliki oružani sukobi. To je jedna vrsta trećega svjetskog rata, koji se vodi "u dijelovima" te se, u kontekstu globalne komunikacije, doživljava prava ratna klima.

Postoje neki koji bi namjerno htjeli stvarati i izazivati ovu klimu, posebno oni koji nastoje izazvati sukobe među različitim kulturama i civilizacijama, te oni koji smisljavaju ratove kako bi prodavali oružje. Ali rat podrazumijeva djecu, žene i starce u izbjegličkim kampovima; podrazumijeva prisilno napuštanje domova; podrazumijeva razrušene kuće, ulice i gospodarske objekte; podrazumijeva iznad svega tolike razorene živote. Vi to vrlo dobro znate, jer ste sve ovo doživjeli upravo ovdje: kolika patnja, kolika razaranja, kolika bol! Danas se, draga braće i sestre, još jednom iz ovoga grada uzdiže

vapaj naroda Božjega i svih muškaraca i žena dobre volje: nikada više rata!

Usred ove ratne klime, poput sunčeve zrake koja prodire kroz oblake odzvanja Isusova riječ u Evangeliju: "Blago mirotvorcima" (Mt 5,9). Poziv je ovo uvijek aktualan koji vrijedi za svaki naraštaj. Ne kaže "Blaženi propovjednici mira": svatko je sposoban govoriti o njemu, čak na licemjeran i lažan način. Ne. Kaže: "Blago miro-tvorcima", to jest, onima koji ga tvore, stvaraju. Stvarati mir svojevrsno je umijeće: zahtijeva se strast, strpljivost, iskustvo, postojanost. Blaženi su oni koji siju mir svojim svagdanjim radom, s gestama služenja, bratstva, dijaloga, milosrđa... Upravo će se ovi "sinovima Božjim zvati", jer Bog sije mir uvijek i posvuda; u punini vremena poslao je u svijet svojega Sina da imamo mir! Stvarati mir je posao koji se neumorno ostvaruje svakoga dana, korak po korak.

Ma, kako se stvara, kako se ostvaruje taj mir? Na to nas je na najbolji način podsjetio prorok Izaija: "Mir će biti djelo pravde" (32,17). Prema "Vulgati" glasi: "Opus iustitiae pax" - to je postalo slavno geslo kojega je proročki preuzeo Papa Pio XII. Mir je djelo pravde. Niti ovdje se ne radi o teoriji i planiranju pravde, već o pravdi koja je primjenjena, življena. Novi Zavjet nas uči kako je savršeno ispunjenje pravde ljubiti bližnjega kao sebe same (usp. Mt 22,39; Rim 13,9). O, kako se mijenjaju stvari kada, s milošću Božjom, slijedimo ovu zapovijed. To je zbog toga jer se mi mijenjam! Ona osoba, onaj narod kojega sam dosada doživljavao kao neprijatelja, zapravo ima isto lice kao i ja, moje srce, moju dušu. Imamo istoga Oca na nebesima. Dakle, istinska bi pravednost bila činiti toj osobi, tome narodu, sve ono što bih volio da bude učinjeno meni i mome narodu (usp. Mt 7,12). U drugome čitanju, Sveti Pavao nam je pokazao prijeko potrebne osjećaje za stvaranje mira: "Zaodjenite se u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući si, ako tko ima protiv koga kakvu

pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi!" (3,12-13).

To su osjećaji koji nam pomažu da, ondje gdje živimo, postanemo "umjetnici" u stvaranju mira. No, ne dajmo se zavaravati da ovo ovisi samo o nama! Pali bismo tada u prazni moralizam! Mir je dar Božji, ne u kakvom magijskom smislu, nego upravo u ovomu: On - Krist, sa svojim Duhom, može utisnuti u naša srca i tijela ove osjećaje i učiniti nas istinskim oruđem svojega mira. I, ponirući još dublje, Apostol nam govorи kako je mir dar Božji baš zato jer je plod njegove pomirbe s nama. Samo ako se pomiri s Bogom, čovjek postaje pravi mirotvorac.

Draga braće i sestre, molimo danas Gospodina po zagovoru Blažene Djevice Marije, milost da imamo jednostavno srce, puno strpljivosti, želje i zalaganja za pravednost. Molimo ga da budemo milosrdni, da se zalažemo i da stvaramo mir, a ne rat i neslogu. Jedino je to put koji nas čini sretnima, koji nas čini blaženima.

HKM u Dubrovniku na proslavi sv. Vlaha

Mladi ove župe dogovorili su se sa župnikom don Nikolom da bi pošli na hodočašće sv. Vlahi u Dubrovnik. Dogovoren je polazak ispred crkve u 5,30 sati ujutro. Jutro najhladnije do sada, ali nas nije pokolebalo u nakani. U autobusu brojimo 48 hodočasnika zajedno s vozačem Dragom i župnikom. Putujemo prema Dubrovniku, a prva nam je postaja Neum gdje se susrećemo s don Rajkom i njegovom mlađeži. U koloni nastavljamo zajedno do grada sv. Vlaha. Usput nam župnik zanimljivo tumači samu festu i sve što je povezano uz nju od trombonjera i festanjula do športkih makarula i svečane mise i procesije koji će biti središte našega hodočašća.

Na Pila ma izlazimo i priključujemo se barjaktarima koji pozdravljaju sv. Vlaha na ulazu u grad. Stižu nas i naši biskupi, naš župljanin, msgr. dr. Želimir Puljić u pratnji s domaćim biskupom mons.

sjećanje na Dubrovnik i sv. Vlaha učvrstilo nas je u vjeri koju je krvlju posvjedočio Parac.

Matom Uzinićem i predsjedateljem misnoga slavlja porečkim i pulskim biskupom msgr. dr. Draženom Kutlešom, također iz naših krajeva. Zajedno s drugim vjernicima idemo ispred crkve sv. Vlaha koja se obnavlja te je nažalost zatvorena i ne možemo u nju ući i pozdraviti sveca. Skrećemo desno pokraj Kneževa dvora i dolazimo do vanjskoga oltara na kojemu započinje misno slavlje. U svojoj propovijedi biskup se Dražen osvrnuo na život sv. Vlaha i uputio nas da živimo evanđeoski i budemo sol zemlje i svjetlo svijeta.

Nakon misnoga slavlja upriličena je tradicionalna procesija a nakon procesije uputili smo se kod našeg domaćina gosp. Milana Perića, pročelnika grada Dubrovnika za turizam, poduzetništvo i more. Lijepo nas je sve ugostio u svome restoranu na čemu mu i ovom prigodom od srca zahvaljujemo.

Pri povratku kućama pratila nas je kiša ali svježe

Hrasno: Mjesto hodočašća, molitve i mira

Prošlo je 38 godina kako je ondašnji hrašanjski župnik, vrle uspomene msgr. Stjepan Batinović (1947.-1980. +1981.), kao iznimno štovatelj Marije Majke Isusove i Majke naše u milosti i širitelj pobožnosti prema njoj, u župi posvećenoj njezinu Bezgrješnom Začeću, zaželio da se na poseban način slavi Marija Kraljica mira. Sve je na župnoj razini uz pomoć župljana mještana i onih iseljenih diljem svijeta pripremio unatoč raznim komunističkim zabranama protiv okupljanja naroda. Čak je na Gradini i kip nebeskoj Majci podigao. Blagopokojni biskup Petar Čule udovoljio je njegovoј želji te je 1977. godine Hrasno proglašio Biskupijskim Gospinim svetištem, slavio sv. misu i blagoslovio novopodignuti kip.

Od tada pa sve do danas na stotine i tisuće vjernika pohodilo je ovo krševito hercegovačko tlo. Mnogi su se popeli na Gradinu, obavili Križni put, u sakramantu sv. ispovijedi izmirili se s Bogom te nahranjeni s euharistijskoga stola, obnovljena duha vraćali se u

svoju životnu svakodnevnicu čuvajući mir u duši i srcu, obitelji i društvu. U međuvremenu dogodio se i zlokoban rat, sotonski neprijatelj Kristova mira. Rat, kao ni prethodno nesusretljiv bezbožan komunistički režim, nije uspio ugušiti molitvenu pjesmu: Kraljice mira, evo nas k Tebi, Spas da nademo svijetu i sebi, koji je na poseban način svečan u drugu nedjelju Gospina mjeseca svibnja.

Suncem obasjan Dan Gospodnjji - šesta nedjelja Uskrsa i Dan Kraljice mira, uz blagi povjetarac i ove godine, 10. svibnja, privukao je mnoštvo klanjatelja Gospodinu i Gospinih štovatelja u Hrasno. Iz svih dostupnih smjerova od Neuma, te Čapljine i Metkovića i Stoca uskom cestom, autobusima, osobnim automobilima, biciklima i motorima, ali i pješice, na tisuće hodočasnika hrliło je na susret s Isusom po Mariji.

Prema programu, već u deset sati svećenici su bili na raspolaganju za sv. ispovijed. U ime župe, hodočasnike dočekuje, pozdravlja, o svetištu govori i upute daje don

Milenko Krešić, domaći sin i profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu. Misno slavlje, kojemu je prethodila procesija na Gradinu gdje se moli Posvetna molitva Kraljici mira koju je sastavio Sluga Božji kard. Franjo Kuharić 1987. i odakle se blagoslivljuju hodočasnici i njihova prometna sredstva, predvodio je apostolski upravitelj Trebinjsko-mrkanske biskupije, biskup Ratko u koncelebraciji s dvadesetak svećenika. Ostali su i dalje bili na raspolaganju za sv. isповijed. Pedesetak ministranata iz Hrasna i drugih župa na najsvećaniji način ukrašavaju Kristov oltar. Procesijski i pokornički hod prati veliki župni zbor. Pjevaju se Gospine pjesme i Lauretanske litanije. Kao da se grla ne daju nadjačati razglasom. Župnik i upravitelj svetišta don Antun Pavlović pozdravlja biskupa, svećenike, časne sestre i sve vjernike. Poseban pozdrav upućuje sestrama Službenicama Maloga Isusa koje su upravo u Gospinu Hrasnu htjele obilježiti 20 godina apostolata s vjernicima, posebno s mladima, kroz pobožnu udrugu - društvo: "Prijatelji Maloga Isusa". Poseban pozdrav i pripadnicima 113. šibenske brigade koja je sudjelovala u obrani Hrasna i Donje Hercegovine u ratnim devedesetima i koji su se prije same svete mise

pomolili za poginule prijatelje na obližnjim Stolovima, poprištu teških ratnih sukoba.

Biskup se pridružuje pozdravima, čestita mještaninu don Mirku Maslaču, svećeniku Dubrovačke biskupije, zlatni svećenički jubilej te pozdravom Presvetom Trojstvu i nebeskoj Majci Mariji, Kraljici mira, započinje sveto misno slavlje. Misna čitanja i molitvu vjernika, kako to liturgijske odredbe i preporučuju, pripale su vjernicima, navještaj Evangeliјa đakonu don Marinu, a propovijed je biskup povjerio generalnom vikaru don Željku Majiću.

Nakon misnoga slavlja vrijeme za odmor i okrjepu, kako u hladovini u obiteljskom i prijateljskom zajedništvu, tako pod šatorima. Župnik don Antun u velikoj župnoj dvorani priredio je bratski stol za biskupa, svećenike, redovnice, bogoslove i uzvanike među kojima su bili i načelnici općina Čapljina, Neum i Ravno.

U poslijepodnevnom programu nastupili su zborovi župa sudionica ovoga velikog crkvenog i Gospina slavlja. Među njima nastupio je i naš dječji zbor "Put ljubavi" predvođen Anom, Andželom i Dajanom te solistima Mateom i Lukom.

Kraljice mira, moli za nas!

Dume na Bunici

Čudno je čudo kako čovjek živi u svom zavičaju i proživi ovozemaljski život a zavičaja ne upozna. Čim se otvore internetski portali zapljušnu nas vijesti o putovanjima, razne agencije šalju propagandne letke o putovanjima po svijetu, zrakoplovne kompanije nude razne popuste, samo odleti i obidi, obogati se i kulturno uzdigni, jer ako to ne obideš ove godine bit ćeš zaostaliji i nedovoljno načitan. Lijepo je otici negdje u inozemstvo i obogatiti se kulturom drugih naroda, njihovim građevinskim dostignućima i umjetničkim djelima, prirodnim znamenitostima i čudima svijeta, ali je lijepo upoznati i svoje mjesto i svoju kulturu.

Ova je župa teritorijalno smještena u najljepšu klimatsku zonu, zapljuškuju je tri rijeke, a omeđena je brdima i ponosnim Veležom, koji je često nadvisuje svojim snježnim pokrivačem. Od pamтивjeka ovo je bilo dobro tlo pa i sam naziv Buna dolazi od latinskoga bonus, -a, -um, što znači dobar, -a, -o, a hrvatska je inačica blag

pa odatle i Blagaj. Uz blagu i dobру klimu tu je i blaga i dobra zemlja koja da je narodu urod od kojega može živjeti i imati mnoštvo blaga u vrtu. Ne bi toga blaga bilo da plodnu ravnicu ne zalijevaju rijeke bogate vodom. U župi blagajsko-bunskoj nalaze se dva najveća izvora u cijeloj Europi: izvor rijeke Bune u Blagaju, poznat nadaleko i naširoko cijeloj svjetskoj javnosti i manje poznat izvor rijeke Bunice, udaljen samo nekoliko stotina metara zračne linije od izvora rijeke Bune. Dok je do izvora Bune lako doći i osobnim autom do izvora Bunice je malo teže, jer put nije asfaltiran i do samoga izvora nije moguće stići vozilom nego pješice. Često ljudi misle da postoji samo jedan izvor ovih rijeka te da se one kasnije granaju i posebno ulijevaju u Neretvu, no istina je da su to dvije rijeke s dva zasebna izvora, njih se dvije spajaju u jednu rijeku te imaju zajedničko ušće u Neretvu. Iako cijeli svijet želi vidjeti izvor Bune nas, dume, ove godine privukao je izvor Bunice.

Dogovor za izlet pao je za krizmanim ručkom na Buni. Inicijator je bio don Luka Pavlović, mostarski dekan, koji je prošle godine išao zajedno sa župnikom na izvor Bunice i bio oduševljen ljepotom ovoga kraja. Sastali smo se u župnoj kući na Buni, popili kavu, i

uputili se na Bunicu s dva kombija. Usput se razgovaramo o krajoliku i netaknutoj prirodi te o staklenicima i odmorištu na Bunici. Nismo još ni razradili teme kad stigosmo do kuće obitelji Marojević, koji imaju kuću-vikendicu na Bunici blizu izvora rijeke. Župnik je prethodno s njima sve dogovorio tako da nas je Željko spremam čekao pokazati nam izvor. Uputili smo se prema izvoru dok je vrijedna domaćica Antonija pripremala štогод za okrijepiti tijelo. Gospodin Marojević, kao iskusni vodič, tumači nam o kapacitetu vode, o vrstama ptica, o dubini izvora, o roniocima koji su dolazili ispitivati dubinu...

Sve u svemu može se zaključiti sljedeće: Bunica je rijeka u Bosni i Hercegovini, lijeva pritoka Bune. Duga je 6 km. Buna nastaje od jakog vrela (vrelo Bunice) kao nastavak podzemnog toka. Ulijeva se

Bunice navratili smo u vikendicu Marojevića, koji su nas lijepo ugostili. Začula se i pjesma, a nakon kave vratili smo se obogaćeni ljepotom prirode ovoga kraja koje je sakriveno od ljudskih očiju, a budi interes u ljubiteljima prirodnih ljepota.

Gospa Šenštatska u našoj župi

Što je to? To je prijenosno svetište, Auksilijar. To je slika Majke Božje Hodočasnice, koja je teška 12 kg, te ispred slike ima vrata od dva krila. S takvom Marijinom slikom započeto je hodočašće od mjesta do mjesta diljem svijeta.

Ova Gospina slika došla je u našu župu u Gospinu mjesecu, 26. 10. u 17,30 te smo ispred nje obavili pobožnost. Crkva je bila puna, a mnoštvo je iskazalo čast Nebeskoj Majci ispred ove slike.

Od 10. 10. do 3. 11. 2015. Auksilijar je pohodio našu zemlju. Auksilijar je došao u našu Biskupiju, obiša mnoga mjesta (12 mjesta!). Nadamo se da su mnogi iskusili Marijinu blizinu, ljubav... Radosni smo zbog toga pohoda i očekujemo da nas Majka Božja bogato obdari milostima Prasvetišta, osobito misionarskim milostima poslanja.

RASPORED OBILASKA AUKSILIJARA PO HERCEGOVAČKIM ŽUPAMA:

- 20. 10. 2015. - Katedrala Mostar (Majka Crkve) u 18 h
- 21. 10. 2015. - Župa sv. Petra i Pavla u Mostaru u 18 h
- 22. 10. 2015. - sv. Ivan, Mostar u 18 h
- 23. 10. 2015. - sv. Toma, Mostar u 18 h
- 24. 10. 2015. - sv. Marko i Luka, Mostar u 18 h
- 25. 10. 2015. - sv. Marko i Luka, Mostar u 18 h
- 26. 10. 2015. - Presveto Trojstvo, Blagaj-Buna u 18 h
- 27. 10. 2015. - Srce Isusovo, Potoci u 18 h
- 28. 10. 2015. - sv. Ana, Ljuti Dolac u 18 h
- 29. 10. 2015. - sv. Ante, Humac (u crkvi sv. Kate) u 18 h
- 30. 10. 2015. - Uznesenje BDM, Široki Brijeg u 18 h
- 31. 10. 2015. - Rođenje BDM, Polog u 18 h

Don Velimir Tomić na nedjelju sv. Kristofora u našoj župi

Prve nedjelje mjeseca srpnja naš je mladomisnik, don Marin Skender, proslavio svoju Mladu misu u rodnoj župi Potoci pokraj Mostara. Za vrijeme mladomisničkoga ručka župnik don Nikola susreo se s bivšim župnikom župe Blagaj-Buna, don Velimirom Tomićem, koji se nalazi u Tanzaniji zajedno s još jednim misionarom iz hercegovačkih biskupija i dogovorio njegov posjet našoj župi na posljednju nedjelju u mjesecu. Lijepo je da je naša mjesna Crkva dala dvojicu misionara u Afriku kako bi mogli misionarsko poslanje Crkve i dalje širiti.

U župi zakazane tri svete mise: dvije na Buni, jedna u Blagaju. Župnik s vjernicima uranio kako bi pripremio sve za misno slavlje u "svetištu", ali dade Bog koju kap kiše pa odlučiše ranu svetu misu slaviti u crkvi. Crkva puna naroda, mnoge gospode mašu lepezama pokušavajući izbjegći vrućinu i sparinu. Katolička Crkva na ovaj dan stavila nam je za uzore sv. Anu i Joakima. Sv. Ana je zajedno sa svojim suprugom sv. Joakimom uzor vjere i beskrajnoga povjerenja u Boga, pa su kao

roditelji Blažene Djevice Marije postali zaštitnici i zagovornici obitelji. Svetoj se Ani zagovaraju i mnoge majke, djevojke, cijele obitelji koje joj se utječu. Dok slavimo sv. Anu i druge svece na poseban način treba i nama pred očima zasjati da smo i mi sami pozvani na svetost, jer svetost nije kategorija prošlih vremena, biti svet je zapovijed koju svi trebamo nastojati ispuniti, drugoga puta nema.

Misionar započinje misno slavlje riječima kako mu je hladno jer je navikao na više temperature. Prenosi don Bernardove pozdrave i

upućuje narod u nedjelju sv. Kristofora objašnjavajući misijsku akciju MIVA - pomoć misionarima za kupnju vozila kako bi spasili živote i vratili zdravlje bolesnika, siromašnima te omogućiti mladima pristup školi, doći do vjernika koji ih očekuju.

Mladi čitaju čitanja, a župnik naviješta Evangelje. Don Velimir u propovijedi pravi paralele između afričkoga i našega načina življenja upućujući narod na vjeru u Boga i mirniji i prirodniji način života bez žurbe i stresa.

Na kraju svete mise župnik je zahvalio misionaru na njegovu dolasku u bivšu župu te rekao: "Draga braćo i sestre, u današnjem Evangelju čuli smo kako su dvojica apostola, Filip i Andrija, pomogli Isusu u dijeljenju kruha i riba. Krist je slao dvojicu po dvojicu na razne strane svijeta želeći da krste narod u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Tako su i naša dva bivša župnika pošla u Tanzaniju činiti što je Krist tražio od svojih apostola. I oni danas dijele kruh euharistijski i svagdanji, a da bi mogli doći do potrebitih i gladnih duhom i tijelom potrebno im je prometalо.

Ravnateljstvo PMD-a u BiH pokrenulo je akciju MIVA te je ravnatelj don Ivan Šironja u subotu dostavio promidžbeni materijal: naljepnice i mirise za automobile s likom sv. Kristofora, zaštitnika vozača. Taj promidžbeni materijal dijelit će naši ministrianti, a vi štогод ubacite u košare koje ćemo poslati našim misionarima. To će ujedno i biti prava MIVA-MIVAMA."

Prikupljeno je 1284,00 KM koje će im poslužiti za daljnji rad.

Zahvaljujemo svima na prilogu za misije. Poslije misnoga slavlja uslijedio je blagoslov vozača i vozila te smo nakon toga krenuli u Blagaj gdje se također okupio velik broj vjernika. Treću svetu misu slavili smo u "svetištu" pokraj rijeke Bune na Buni. Nakon misnoga slavlja pristigli su susjedni svećenici te smo nedjeljno poslijepodne proveli u lijepom i ugodnom razgovoru.

Misijska nedjelja u našoj župi

U nedjelju, 18. listopada, obilježili smo, kao i svake godine na poseban način, misijsku nedjelju u našoj župi. Oduvijek su nas učili da ne smijemo biti imuni na bližnjega u nevolji te smo vođeni tom mišlju nakon mise prikupljali sredstva za one najpotrebitije, koji se nalaze na drugom kraju svijeta.

Zapjevavši onu, svima dobro poznatu pjesmu "Tamo gdje palme cvatu, tamo ja želim poći...", nismo mogli, a ne pomisliti na naša dva bivša župnika, don Velimira i don Bernarda, koji su nadahnuti možda čak i riječima ove pjesme odlučili napustiti, ovdje lagodan život i otici na drugi kraj svijeta. To nije nimalo lak korak za napraviti, no želja za pomoći bližnjemu te želja da nekome izmamiš iskren osmijeh pun ljubavi na lice zajedno sa malo hrabrosti, uistinu čine čuda. Naravno, nema svatko od nas mogućnosti za ovaj korak, no ono što svi imamo je svakako volja i želja za pomoći, a toga, što smo često mogli vidjeti, uistinu ne manjka u našoj župi. Svatko je, za plemenit cilj, spreman dati dio sebe te su tako naše žene iz udruge žena Sv. Veronika kao i ostale domaćice iz naše župe za misijsku nedjelju napravile mnoštvo kiflica, peksimeta i pite te pregršt raznovrsnih kolača i slastica. Nakon što su ukusne plodove svojih ruku donijele u župu, tradicionalno, kao i svake godine prodavali smo ih nakon nedjeljnih misa. Ukusnim te s mnogo ljubavlju spremlijenim namirnicama, koje mame svojim opojnim mirisom kao i lijepim izgledom, bilo je i više nego teško odoljeti te su, kao što se i moglo očekivati velikom brzinom nestajali sa stolova. Sav prikupljeni novac otiašao je na drugi kraj svijeta da bi pomagao našim bližnjima. Ponosni na učinjeno i zadovoljni konačnim rezultatom, ostavili smo još jednu misijsku nedjelju iza nas. Ispratili smo je sa zadovoljnim osmjesima na licima te sa nestrpljenjem iščekujemo i sljedeću jer nema ljepšeg osjećaja od spoznaje da si ti jednim dijelom zaslužan za nečiji osmijeh na licu, ta ne kažu bezveze da je blaženje davati nego primati.

Bura otpuhala dio bakrenoga krova na blagajskoj crkvi

Prije nepunih pet godina obnovljen je krov blagajske crkve i opšiven bakrom. Budući da je crkva pod zaštitom spomenika kulture, a prije rata bila je pokrivena limenim pokrovom, odlučilo se ne mijenjati materijal krova nego mu dodati još veću vrijednost, tj. bakar. Crkva je pokrivena u studenome 2010. godine. Radove je izvodila firma „Građevinar Fajić“, a izvođenje radova pratila je tvrtka „Bemer“ iz Mostara. Svima je isplaćeno po dogovorenoj tržišnoj cijeni. Svi su bili zadovoljni napravljenim radovima i divili se na blagoslovu crkve kako je djelo ruku uspjelo. Garantni rok na radove bio je dvije godine. Kako se može zaključiti istekao je. I kada misliš da je sve uređeno i urađeno zapuše bura s Veleži i pronađe poru ispod lima, uleti i rasprši kosu

prekrasne nam crkve blagajske. Raščerupalo joj ravne vlasti i napravilo od nje koviljatu kosu. Župnik je odmah pozvan od susjeda muslimana iz Blagaja i priopćio mu kako bura nosi krov s crkve i baca do čempresa. Župnik, đakon i predstavnik Župnoga pastoralnog vijeća odmah su reagirali i obavijestili policiju jer je dio bakrenoga pokrova otuđen te otiašio u Blagaj na uviđaj. Imalo se što i vidjeti: lete bakrene zgužvane plohe kao da su papiri, jedan dio bakra struže o fasadu i zvonik, drugi dio iznad sakristije se odvalio... Poglede uzdižemo u nebo i vapimo da makar stane dokle je otpuhala i da ne ide dalje. Izolacijska folija se nadvila do zemlje od silnih udara bure te strše gole gredice na koje je limeni krov bio postavljen. Sutradan, kada je bura manje puhla, već se golubovi šeću po krovu. Nadat se promptnom djelovanju i zaštiti unutrašnjosti crkvi i molimo Boga da ne padne kiša dok se ne zaštite šupljine kroz koje nečistoća i oborine mogu uništiti unutarnje dio crkve. Što na kraju zaključiti?

Mnogi govore o elementarnoj nepogodi. Suglasan sam, ali elementarna nepogoda ne pogoda samo jedan objekt u jednome mjestu nego i druge gradevine, kuće, crkve, džamije, tvornice, tekije, kuće. Na njima se nije mogla primijetiti posljedica elementarne nepogode! Čini se da je ipak uzrok ljudski čimbenik odnosno propust pri izvođenju tako da je bura pronašla taj put i ušla gdje joj se dopustilo da uđe te učinila što je učinila. Sada je pred nama crkva bez dijela krova. Obavijestit će se nadležni i pouzdati ćemo se u Božju providnost te živjeti u nadi da će lijepi pokrov na lijepoj crkvi ponovno zasjati. Ovaj put bi trebala ipak biti trajna frizura a ne samo uglađen trendovska zurka.

Ovako je župnik opisao nemili događaj iz ožujka. Nakon toga su uslijedila moljakanja na sve strane ne bi li se pokrila crkva. Narodu kao da ne znači ništa osim kada se napravi da joj se divi. Nažalost da je tako! Ujesen se ipak pokrila crkva, a nadat se da će uskoro i sredstva stići te se računi podmiriti, jer je Ministarstvo kulture i sporta iz Sarajeva prepoznalo da je ovom nacionalnom spomeniku najpotrebnija obnova te nam dodijelilo kraljevski dar pred Božić s kojim ćemo podmiriti račune i dočekati svetkovinu Gospodinovoga rođenja radosni i veseli.

Oaza molitve i mira na Buni

Prije određenoga vremena započeli smo uređenje amfiteatarskoga zemljišta pokraj bivšega bunskoga kola, koje je bilo zaraslo u šikaru i draču te bilo mjesto okupljanja zmija i drugih gmazova i životinja.

Kolo je bilo na ponos žiteljima Bune, od njega su imali korist svi oni koji obitavaju s južne strane prometnice M 17-3 (Put za Stolac). Danas se samo može zamisliti njegovo okretanje i zahvaćanje vode, ali svakako nas potiče na rekonstrukciju i obnovu. Kada dragi Bog providi neka ponovno zahući, okrene, vodu donese i osvježi Bunu, kao što je godinama osvježavao i zemlju

i ljudi koji su se okupljali oko njega. Neki se župljani s radošću sjećaju kola, a neki žale što su kraj njega proveli puno vremena koje su mogli iskoristiti u bolje svrhe.

Bilo kako bilo ovo nas mjesto ponovno poziva na okupljanje. Nakon temeljitoga čišćenja, nasipanja, natkrivanja, pravljenja klupa, ugrađivanja Gospina kipa, rasvjete, lovor višnje i zida, dovođenja vode pa sve do padova radnika s drveća uspjelo se u rekordnom roku napraviti oazu mira na Buni. Uz buduće nadogradnje bit će to izvanredno "svetište" na raskrižju putova i račvanju rijeka. Prostor je amfiteatarske konfiguracije i lijepo se uklopio za vanjski, ljetni prostor slavlja sv. mise i drugih molitava. Nazvan je oratorijem,

mjestom molitve. Mjesto je idealno, uz vodu i možda najljepša pozicija na Buni pa je zbog toga i drugima bila interesantna. Uz buduće nadogradnje bit će to prelijepa oaza mira, mjesto molitve, kulturnih događanja (predstavljanja knjiga, poetskih večeri, izložbe slike ...). Narodu se svidjela ideja, a neka Bog dalje providi što nam je činiti.

Novi župni ured

Dragi vjernici, prije određenog vremena uredili smo novi župni ured za primanje vjernika nakon svetih misa. Ured se nalazi preko puta kipa bl. Alojzija Stepinca. Ulaz je na "lastavici" župne kuće.

Zašto novi župni ured kada ima stari?

Iz nekoliko praktičnih razloga: 1. U sakristiji je nes(p) retno riješen pod, koji je ostao unisko te postoji jedna stuba koju narod, pogotovo stariji, ne bi primjećivao te bi često osobe znale i pasti. Bogu hvala pa nitko nije ništa slomio iako su se mnogi povrijedili. Koliko je osobama bilo teško pri padu teško bi bilo i onima koji bi nemoćno promatrali ovakve vratolomije. To je prvotni razlog premještanja ureda i uredskih obveza iz sakristije, koja je i liturgijski prostor; 2. Nezgodno bi bilo dok se ide iz crkve u sakristiju i još uvijek traje izlazna pjesma da narod već "puše" svećeniku u leđa i ne da mu skinuti misnu robu, čekajući ga s pitanjima ili

prijedlozima. Razumljivo je da to nije bilo jednostavno odmah riješiti, ali izgradnjom ovoga ureda riješeni su i ti nedostatci i narod je vrlo lijepo prihvatio ovu ideju, tj. kada izlazi iz crkve vrata su već otvorena, a svećenik ili đakon odmah se upute s narodom koju proljudikati; 3. U sakristiji je bilo nemoguće izložiti nabožne predmete ili duhovno štivo, dok je to moguće u lijepo uređene police novoga župnoga ureda. Ovom prigodom zahvaljujem dragoj obitelji koja je darovala inventar za župni ured. Neka im Presveto Trojstvo stostruko nagradi njihov dar; 4. U sakristiji je nemoguće nekoga počastiti čašicom pića. U novom župnom uredu pronađe se i to, stoga vas pozivam da navratite na čašicu razgovora, a možda i koju knjižicu dobijete pa se s piscem porazgovorite. Vrata i novoga župnoga ureda i staroga župnoga ureda i ove župne kuće uvijek su vam otvorena, a crkvena dvostruka oboja širom. Dobro došli!

Pokrivena župna kuća u Blagaju

Župnu kuću sagradio je sa svojim vjernicima fra Ivan Božić 1911. godine. Fra Ivan je peti župnik po redu u blagajskoj župi, a službovao je 14 godina (1905.-1919.). Pokopan je u groblju u Kosoru. Župna je kuća građena kao i sve župne kuće u to vrijeme. U prošlom ratu doživjela je devastaciju. Prije tri godine napravljen je projekt sanacije i rekonstrukcije te je dobivena građevna dozvola. Redovito smo se prijavljivali na razne natječaje te je Federalno ministarstvo kulture i sporta odobrilo dio novčanih sredstava s kojima smo ovih dana uspjeli pokriti župnu kuću novim krovištem. Prije crijepa promijenjena je drvena krovna konstrukcija, izmijenjena medukatna konstrukcija, postavljeni oluci te će se kuća privremeno zatvoriti i očistiti kako ne bi dalje propadala. Bogu hvala na ovom providenju, a majstorima na lijepo uradenom poslu. Neka dobročinitelje Trojedini Bog blagoslov.

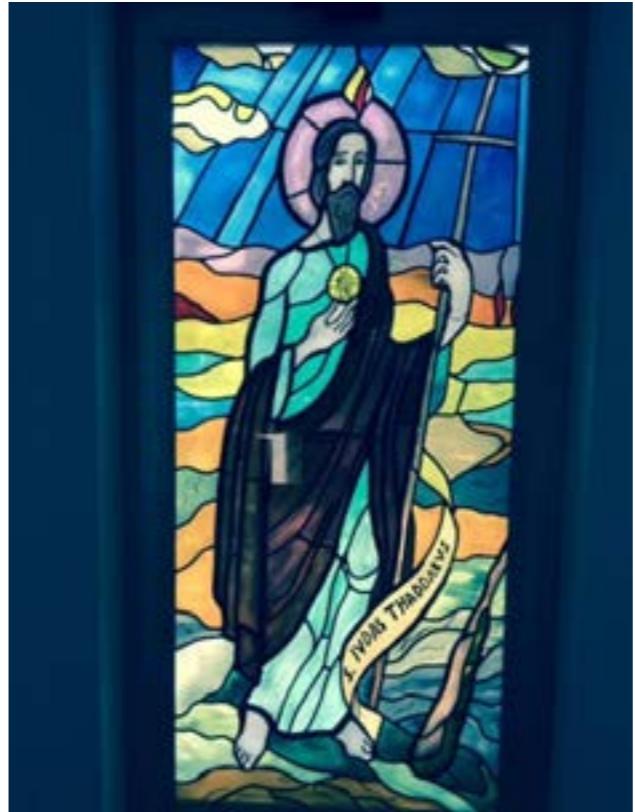
“Nova” dva apostola na bunskoj crkvi: sv. Šimun i Jude Tadej

Štovanju su sv. Jude Tadeja pridonijele Objave svete Brigitte u kojima je Gospodin potiče da s pouzdanjem zaziva toga apostola. Upravo na spomen dan sv. Brigitte, 23. srpnja o. g. postavljena su još dva vitraja na našu župnu crkvu. Skice za vitraj naslikala je gđa Blaženka Salavarda, umjetnica rodom iz Širokoga Brijega, a živi u Zagrebu. Majstorski dio posla učinjen je u radionicama gosp. Pere Oršolića u Tolisi. Vitraj sv. Šimuna dar je Župnoga pastoralnoga vijeća, a vitraj sv. Jude Tadeja dar je ob. Željka Marojevića. Neka im ova dvojica apostola svojim zagovorom kod Boga isprose obilje zdravlja. Pobožnost i štovanje sv. Jude Tadeja u XVIII. je stoljeću postalo veoma popularno u Austriji, a još više u Poljskoj, gdje i danas tolike osobe nose ime Taddeusz. Slavni poljski pjesnik Mickiewicz dao je i svom velikom pjevu naslov Pan Taddeusz, što znači Gospodin Tadija. Iz Austrije se štovanje sv. Jude Tadeja proširilo i po Hrvatskoj. Vjernici ga naročito rado zazivaju u pomoć u bezizlaznim situacijama. Uz blagdan svetih apostola Šimuna i Jude Pius Parsch daje

nam ovu pouku: 'Zajedništvo u Kristovoj ljubavi traži i zajedništvo u patnji. Apostoli su to u svom životu iskusili i ostvarili. Njihovo je zajedništvo u Kristovoj ljubavi bilo okrunjeno njihovim zajedništvom trpljenja u mučeništvu. To od njih moramo i mi naučiti.'

Blagdan sv. Šimuna i Jude Tadeja slavi se 28. listopada.

Novozavjetni spisi dosta nas škrto obavještavaju o dvojici apostola Šimunu i Judi Tadeju. Šimuna spominju u četiri apostolske liste. Matej i Marko nazivaju ga Kananejcem, dok ga sv. Luka naziva Revniteljem. To ime s velikom vjerojatnošću govori da je Šimun nekoč bio pristalica fanatične antirimske stranke zelota, govori da je vatreno ljubio svoj židovski narod i da je trpio što je taj narod na svome zemljisu bio pod tudinskom okupacijom ne imajući svoje vlastite države. U to se trpljenje baš i nije tako teško uživjeti jer svaki zdrav i normalan čovjek ljubi svoj narod te želi da živi u slobodi, u svojoj vlastitoj državi. Prema legendi, obojica su apostola pretrpjela okrutnu mučeničku smrt. U

likovnoj umjetnosti Šimun se stoga obično prikazuje s pilom, a Štuju ga kao svoga zaštitnika drvosječe. Origen, veliki autoritet za poznavanje Svetoga pisma, u svome Komentaru Poslanici Rimljanim drži da je Juda Tadej istovjetna osoba s Judom Jakovljevim. Jakovljevim ga naziva sv. Luka, a Tadejom sv. Matej i sv. Marko. Sv. Ivan ga naziva Juda 'ne onaj Iškariotski'. Taj je Juda postavio Isusu pitanje: 'Gospodine, kako to da ćeš se objaviti nama, a ne svijetu?' (14,22). Isus mu je na to pitanje odgovorio:

'Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti, k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, ne drži mojih riječi. Riječ koju slušate nije moja, već od Oca koji me posla. - Ovo sam vam govorio boraveći s vama. A Branitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati zbog mene, naučit će vas sve i sjetiti vas svega što vam rekoh' (Iv 14,23-26).

Zahvaljujući pitanju Jude Tadeja dobili smo od Isusa tako lijep odgovor, pun pouke, utjehe i nade za svakoga od nas. Taj odgovor izriče bit naslijedovanja Isusa Krista. Naslijedovanje se očituje u ljubavi, a ljubav ostvaruje i dokazuje u čuvanju i obdržavanju svega onoga što nas je Isus učio i što nam je rekao.

Sv. Judi Tadeju zahvaljujemo i jednu posve kratku poslanicu koja je uvrštena u knjige Svetoga pisma Novoga zavjeta. On je počinje ovako: 'Juda, sluga Isusa Krista i brat Jakovljev,' Iz toga zaključujemo da je bio brat apostola sv. Jakova Mladega, koji je također napisao jednu poslanicu. U uvodu i napomenama hrvatskoga prijevoda i izdanja Biblije iz god. 1968 čitamo: 'Zacijelo je Juda, poslije smrti brata Jakova, god. 62., nastupio u njegovo ime i s njegovim autoritetom da vjernike upozori na opasnost novih strujanja i zastranjenja a mlađom kršćanstvu. Njegov kratki napis sav plamti živošću, jetkošću, energičnošću, odmah prelazi u polemiku i izravnim nagovorom prijeti onima koji promiču krivovjeran nauk i slobodarstvo u moralnom životu. Teško je točno odrediti o kakvim je strujanjima riječ. Bit će to preteće gnastičkih strujanja s kojima će se kršćanstvo boriti od kraja I. stoljeća pa dalje. Pisac nastupa s duhom i rječnikom kojim su se u Starom zavjetu proroci borili protiv lažnih proroka. Iskoristava i izvanbiblijske židovske spise, kao što su Uznesenje Mojsijevo i Knjiga Henokova, te iz navedenih odlomaka izvodi moralnu pouku kako je to bio običaj u sinagoškom moralnom propovjedništvu.'

Župa preuzeala upravljanje grobljem u Ortiješu

Poštovani članovi Katoličkoga groblja u Ortiješu,
Tijekom posljednja dva mjeseca obavještavani ste o
statusu Katoličkoga groblja u Ortiješu tijekom sv. misa,
u župnom listu, na oglasnoj ploči groblja i drugim
sredstvima oglašavanja.

Prije nekoliko tjedana završen je pravni postupak
prijekaza vlasništva groblja u Ortiješu s "Udruge
katoličkoga groblja Ortiješ" na župu Presvetoga
Trojstva Blagaj-Buna. Nakon dužega perioda
razmišljalo se o ovom potezu. Udruga je na skupštini
održanoj 10. svibnja 2015. izglasala da nadalje
grobljem upravlja župa te je 25. lipnja 2015. dobila
rješenje o likvidaciji, a 1. srpnja 2015. kao pravna
osoba izbrisana iz registra. Svi rokovi o žalbi su prošli
te je župa postala punopravni upravitelj Katoličkoga
groblja u Ortiješu.

Ovom prigodom zahvaljujem svima koji su dosada
uložili ne male žrtve oko gradnje ovoga groblja.

Osjećao sam se dužnim obavijestiti sve članove
groblja i pismenim putem o ovoj odluci Skupštine kao
i pravnim aktima koji su uslijedili, što sam i učinio
napisavši pismo svakom vlasniku grobnice ponaosob.
Od sada sve svoje poslove vezane za groblje možete
obaviti u župnom uredu na Buni. Najbolje je to učiniti
poslije svetih Misa.

Prvenstveno se misli na sprovodni obred, kojega ćete
dogоворити са župnikom župe Presvetoga Trojstva,
Blagaj-Buna. Redovito se sv. Misa služi uz pokop u
grobljanskoj kapeli.

Zadužena osoba za pokop pokojnika u groblju
je gosp. Rober Cipetić. Broj njegova telefona je
+38763699179.

Oni koji su dužni izmiriti obvezu članarine, koja će
za ovu godinu iznositi 20 KM i biti upotrijebljena za
čišćenje i održavanje groblja također možete uplatiti
preko tekućega računa župe ili u župnom uredu.
Članarina se ne bi trebala mijenjati.

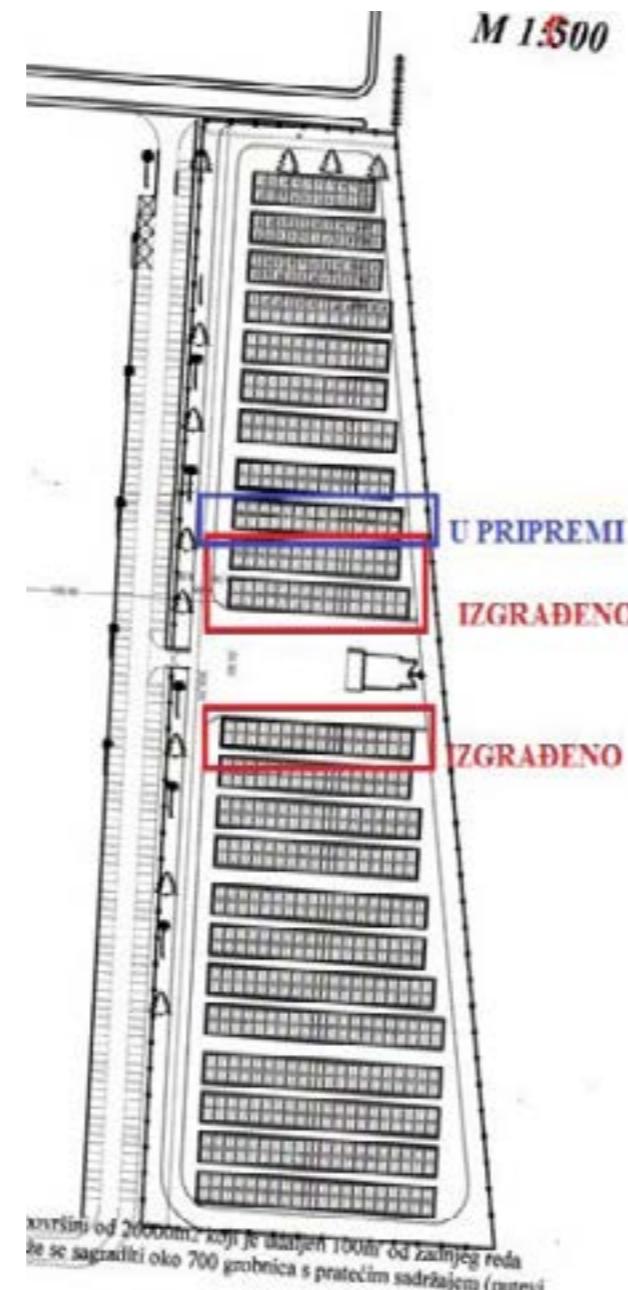
Cijena grobnica ostaje ista, a ugovor se može potpisati
samo u župnom uredu na Buni.

Što se tiče izgradnje kapele i okoliša polako ćemo kako
već Bog providi.

Sve Vaše prijedloge i savjete vezane za groblje vrlo
ću rado poslušati.

Neka nam dragi Bog pomogne u dalnjem uređenju
našega katoličkoga groblja.

don Nikola Menalo, župnik

Radovi na grobljanskoj kapeli u Ortiješu

Bivši župnici ove župe okupirali su se idejom izgradnje
groblja u novom naselju na Ortiješu. Kako je narod
pristizao s raznih strana BiH i gradio svoje nove domove
tako je trebali misliti i o smrti te o privremenom
počivalištu ljudskih tijela, koja čekaju uskrsnuće od
mrtvih. Uz ne male nezgode ipak se krenulo u izgradnju
groblja na Ortiješu. Lokacija je veoma prikladna, kao
da se planski smjestilo groblje u predviđeni prostor.
Okupila se grupa vjernika zajedno sa župnikom i krenuli
u pripremu gradnje groblja da bi mogli dostojanstveno
pokopati svoje pokojne, koji će im biti blizu te će im
moći doći i izmoliti koji Očenaš, upaliti svjeću i donijeti
cvijet, a ne ići u daleke krajeve iz kojih su možda i došli
te tamo biti otrgnuti od zaborava, jer uvijek vrijedi ona
stara-daleko od očiju daleko od srca.

Uz izgradnju groblja započelo se s izgradnjom i
grobljanske kapelice. Projekt za grobljansku kapelicu

izradilo je poduzeće "Arhitekt" u veljači 2012. god.
Najprije se izlila mrtva ploča te se tijekom ove godine
išlo na zidanje zidova i izlijevanje ploče. Budući da je
kapela i s popratnim sadržajima tlocrtno velika, 160
m², onda je za očekivati da će i radovi ići sporije
nego što bi tekli da je kapelica manja i bez dodatnih
sadržaja. U dodatne sadržaje spadaju: sanitarni prostori,
višenamjenski prostor, ostave, mrtvačnica te natkriveni
trijem.

Do ovoga Božića, uz pomoć Božju, završili smo grube
građevinske radove. Prije nekoliko dana podignut je i
zvonik, koji bi s križem trebao dosegnuti visinu od 11
metara. Nadat se da će uskoro i zvono s njega zazvoniti
te da ih više neće pozivati zvono s privatnih kuća na
molitvu nego zvono s crkvenoga objekta, tj. grobljanske
kapele.

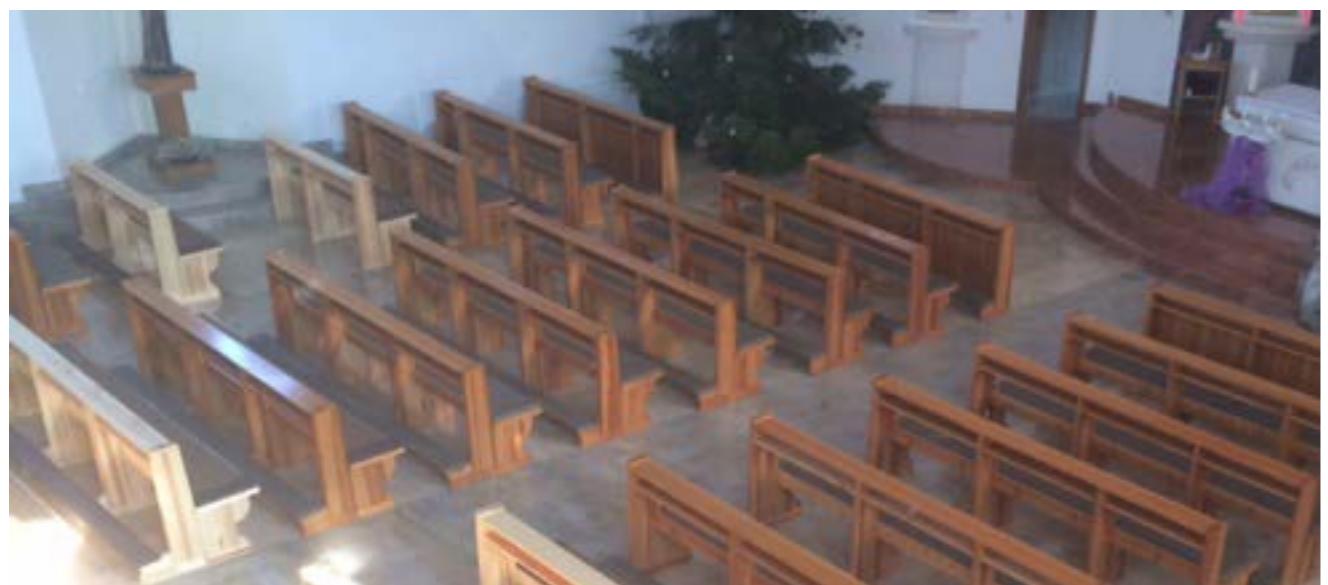
Dao Bog da se to što prije ostvari!

Nove klupe u crkvi

U ljetu, točnije 10. srpnja 2015. naša je župa zaprimila crkvene klupe za bunsku župnu crkvu. Klupe su pristigle posredovanjem Biskupskoga Ordinarijata u Mostaru, a dopremljene su iz samostana u Lülsfeldu pored Würzburga od *Kongregation der Schwestern des Erlözers*. Ovom prigodom zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u dopremanju klupa do naše crkve. Svima je plaćen njihov trud i rad u iznosu od 2.465 KM. Kada su klupe pristigle u crkvu vidjelo se da nisu jednake dužine i da ne mogu stati u dva srednja reda u crkvi. Našli smo se u ne malom problemu te smo odlučili pokrpati što se pokrpati dade.

Dogovoren je da će se ići na izradu ostalih klupa, koje nedostaju, i kompletirati sva četiri reda u crkvi. Tako je i učinjeno. Najprije domaći majstori nisu se smjeli usuditi i prihvati posao pa je odlučeno da to bude majstor iz drugoga kraja. Malo pomalo dopremao je klupe. Zadnja je pošiljka stigla 12. prosinca. U međuvremenu je župnik s tapetarima nabavio materijal te su klupe kompletirane i opšivenе u ponedjeljak, 14. prisinca. Korak po korak i kompletirane su klupe u crkvi (39 klupe). Tijekom vremena nadat se da će biti kompletiran i kor tako da će crkva imati sve što joj je potrebito od inventara. Zahvaljujem svima onima koji su sudjelovali u darovima za izradu klupa.

Raspored župnog vjeronauka i sekcija za 2015./2016.

- **ponedjeljak** (poslije jutarnje smjene):

5. ili 6. razredi

Jedan tjedan 5a, 5b i 5c

Drugi tjedan 6a, 6b, 6c i 7 d.

- **utorak** (poslije jutarnje smjene):

7. razredi

20 sati proba pjevanja za zbor "Mir"

- **srijeda:**

20 sati HKM (prvisusret 15. 10.)

- **subota:**

9 - 9,45: 3. razred

9,45 - 10,30: prvpričesnici

10,30 - 11,15: krizmanici (dječaci)

11,15 - 12,00: krizmanici (djevojčice)

11,15 - 12,00: ministranti

11,00 - 12,00: svirači klavira i harmonike

12,00 - 13,00: Mali zbor: "Put ljubavi"

13,00 - 14,00: svirači gitare

13,00 - 14, 00: medijska sekcija

18,30: Proba pjevanja za zbor "Mir"

- tamburaši po dogовору s voditeljem

- 1. i 2. razredi imat će svoje susrete u župi prigodno:
sv. Nikola, Stepinčevo, o Uskrusu.

Početak nove školske godine

Na 24. nedjelju kroz godinu, s blagoslovom školskih torba započela je nova vjeronaučna i pastoralna godina u našoj župi.

Zakazane su dvije svete mise na kojima je nastupio naš novi kapelan, mladi dumo, don Damir Pažin. Župnik ga je na početku Mise predstavio župnoj zajednici i zaželio mu dobrodošlicu da se ugodno osjeća među svojim narodom. Kroz dvije prošle pastoralne godine s nama su bila dvojica đakona, don Tomislav i don Marin, koji su se lijepo uklopili u život i rad župe. Ove godine imamo još jednoga svećenika pa smo zbog toga uveli još jednu Misu radnim danom i još jednu nedjeljnu sv. Misu. Zahvalni smo i mjesnom ordinariju, koji nam je poslao don Damira kao duhovnoga pomoćnika.

Svečano je bilo pod sv. Misom u 11 sati. Bilo je lijepo vidjeti naše školarce, koji donose svoje školske torbe na blagoslov. U evanđelju je govor o križu, a njima je zasad to najveći križ. Svake godine teža torba, jer je u njoj više knjiga, a roditeljima lakši džep jer cijene knjiga rastu, a po znanju ne bi se dalo uočiti da je uloženo dalo veći učinak nego što je to bilo prije, dok je knjiga, bilježnica i pribora bilo manje, a u roditelja ostao koji šolad u takulinu.

Dok ulaze u crkvu pitam ih kako im je u školi? Odreda odgovaraju: „Jedva čekamo kad će Božić“. Vidimo da im je knjiga, učenje i nastava pravi životni križ. Dok

je samo taj polako će se naprijed ići prema težim križevima. Redaju i slažu svoje torbe ispred oltara, manju djecu prate roditelji ili starija braća i sestre. Lijepo je vidjeti kako stariji brat vodi mlađega i kako starija sestra pomaže mlađoj i obrnuto. Dobro Isus reče: „Ako ne budete kao djeca nećete u Božje kraljevstvo“! Kad bismo naučili to od djece-pomoći jedni drugima ponijeti životni križ, ali stariji ko stariji, o svom brašnu.

S kora mladi, ulaznom pjesmom, započinju misno slavlje, redaju se za prvo i drugo čitanje, don Damir lijepo propovijeda stavljajući nam pred oči primjer maloga Marka, koji je redovito navraćao u crkvu na kratku molitvu o podne, govoreći Isusu: „Isuse, ovdje Marko“ pa kada ga je snašla nevolja kroz prometnu nesreću i kada je završio u bolnici sa svojim križem lakše mu je bilo podnijeti bol, jer je svaki dan u podne dolazio Isus, govoreći: „Marko, samo strpljivo, ovdje je Isus“. Zbog toga je mogao prenositi radost na svoje cimere. Ministranti čitaju molitvu vjernih, a za prinos darova četvero vjeroučenika čita a četvero prinosi darove: knjige, svijeću, katekizam i loptu. Nakon Misnoga slavlja učinjena je i zajednička fotografija. Bog dao lijep dan, lijepo započeli vjeronaučnu godinu, a neka nam svima da zdravlja i snage da je možemo i završiti.

Sv. Cecilija u našoj župi

U nedjelju, 22. studenoga, proslavili smo zajedno s našim župnim zborovima spomendan sv. Cecilije, svima nama drage zaštitnice glazbenika, pjesnika i slijepih. Dječji zbor "Put ljubavi" je pjevalo, kao i svake nedjelje, svetu misu u 9:30 sati, koja je namjenjena za naše školarce i njihove roditelje te zbog toga je nazivamo i đačkom misom. Nakon što su svojim milim, dječijim glasićima svetu misu učinili još svećanjom i ljepšom,

Advent na Buni: Paljenje prve svijeće

U subotu 31. studenoga smo, na jedan svečan način, započeli vrijeme Došašća u našoj župi. Od ranih jutarnjih sati naši mladi HKM-ovci su se počeli okupljati te zajedno sa župnikom i nekoliko iskusnijih župljana krenuli s uređenjem crkvenog dvorišta i postavljanjem velikog adventskog vijenca kao i štandova. Vrijeme je odmicalo, a rezultati bivali sve vidljiviji. Na kraju sve je bilo prelijepo i svjetlucavo, baš kao što treba biti.

Nakon jako uspješne radne akcije polako smo se spremili za večernju, svečanu svetu Misu. Svetu Misu slavio je naš kapelan don Damir zajedno sa svećenikom male talijanske zajednice, koja je pošla pohoditi poplavljena područja naše zemlje. Zbor mladih "Mir" je pjeval te svojim glasovima svetu Misu učinio još svećanjom. Poslije sv. Mise don Damir je, u procesiji zajedno sa ministrantima, krenuo prema velikom

zasluženo su kasnije uživali u raznim slasticama i međusobnom druženju.

Naš zbor mladih "Mir" pjevalo je Misu u 11 sati te također dao sve od sebe da uljepša slavlje nedjeljne svete mise. Mi, iako već veliki, smo se obradovali raznim slasticama i grickalicama te uz šalicu tople kave također uživali u međusobnom druženju. Spomendan sv. Cecilije je, nama pjevačima, zaista posebno drag dan u godini jer tada, osim što se svi zajedno družimo, imamo priliku na poseban način zahvaliti Bogu za naš dar pjevanja te moliti za zagovor našu zaštitnicu.

Svi zajedno i ove godine smo lijepo obilježili spomendan nama posebno drage svetice i uz zajedničko druženje super se proveli. Sveta Cecilija je, kako se govorilo, mogla svirati na svakom glazbenom instrumentu, a mi se iskreno nadamo da kroz godine i godine naše vježbe neće biti nota, koje naši glasovi neće moći otpjevati. Nastavit ćemo slaviti Boga pjevajući, jer svima nam je dobro poznato da onaj tko pjeva dvostruko moli i ne misli зло!

vjernici su, okupivši se oko vijenca, složno molili. Nakon završenog obreda blagoslova i paljenja prve svijeće na našem adventskom vijencu, naši župljani su mogli obilaziti naše štandove te zasigurno pronaći nešto za sebe. Na prvom štandu kuhalo se vino dok su kobasice

sa roštilja mamile svojim mirisom. Drugi stand je bio kreativne prirode. Naime, dio članova HKM-a zajedno sa kapelanom don Damirom, izrađivao je božićne vjence, ukrase te ukrasne knjige. Ovaj kreativni stand pravo je mjesto za pronaći poklon dragoj osobi! I dolazimo do trećeg standa, koji je također bio poseban. Na tom standu pekla su se fritule, koje su kako kaže naš župnik mnogo bolje od onih na splitskoj rivi i zadarskim orguljama. Uz predivan zvuk adventskih pjesama, miris roštilja i fritula te čašicu kuhanog vina svima je bilo

jako ugodno. Svi su uživali i družili se. Kako je vrijeme odmicalo, tako su i stvari sa štandova nestajale. Mnogo ljudi je došlo na našu prvu večer "Adventa na Buni" i zbog toga nam je veoma draga. Nadamo se da ćemo i naredne tri subote se družiti u još većem broju. Dragi Župljani, svi ste dobrodošli probati naše kuhanje vino i kobasice te sve to zasladići fritulama! Očekujemo vas!

Proslava sv. Nikole u župi

Vrijeme došašća je vrijeme darivanja, ljubavi, sreće veselja, veselog duha i u tom kratkom periodu koji traje od blagdana Krista Kralja pa sve do Božića, dana 6. prosinca smjestio se blagdan svetog Nikole, zaštitnika putnika, siromašnih i djece. Djeca su svima posebna, to su kao mali živi anđeli, naši najmladi župljani. I njih se treba sjetiti, pa je i HKM svoj susret 2. prosinca posvetio pakiranju darova za blagdan svetog Nikole.

Nakon zajedničke molitve, naš župnik je pohvalio mlade, koji su sudjelovali u organiziranju adventa na Buni. Fritule su bile ukusne, vino je bilo odlično, vijenci i ostalo je također bilo prelijepo i upravo zato što je sve bilo lijepo, morale su se povećati količine. Poslije dogovora o sljedećoj suboti, krenulo se na posao. Župnik i kapelan su nam dali što trebamo pakirati, podijelili smo se u nekoliko grupa i započeli svoj rad. Dok su jedni stavljali slatkiše, grickalice i lizalice u kesu, drugi su tu kesu vezali, treći rezali vrpce, a četvrti brojali paketiće. Broj paketića je rastao i dosegao broj od 255. Kako smo spremali paketiće, sjećali smo se našega djetinjstva i uzbudjenja večer prije kad bi stavljali čizmicu, nestrljivo očekujući darove svetog Nikole. To nas je motiviralo da još više radimo, jer i mi smo proživjeli radost djetinjstva i znamo da nema ljepšeg osjećaja nego kad ti netko nešto pokloni, pa bila to i jedna obična lizalica. Pored toga, sam svetac biskup Nikola je pomagao siromašnima i bio darežljiv. Čuli smo za priču o siromašnom ocu i trima kćerima kojima je pomogao davši im zlato. Također, spasio je dječaka kojemu je riblja kost u grdi zapela, a pored tog smirio je uzburkano more. Sva dobra djela svetog Nikole mogu

i nas potaknuti da činimo isto, pomažemo onima koji su u nevolji, dajemo siromašnjima tj. vodimo se Božjim pravilima. To je ono na što nas poziva Crkva, Evangelije, pa i sam blagdan svetog Nikole. Sa zadnjim paketićem, očistili smo dvoranu i polako se razišli svojim kućama. Isto kao što će djeca staviti čizmicu na prozor, stavimo i mi čizmicu u naše srce koja će se napuniti darovima Božjim. Nije blagdan svetog Nikole samo za djecu, blagdan je za sve uzraste, a sveti Nikola nije sinonim za darove i djecu, nego za dobrotu, pomaganje, ljubav i radost. Pored tog taj blagdan treba biti i uvod u još radosniji blagdan, priprema za blagdan Božjeg silaska na svijet, blagdan Božića, koji se iz dana u dan približava... Trenutak kada smo nakon sv. mise krenuli u naš pastoralni centar djeci je najviše znacio. Uzbuđenje, radost i isčekivanje osjećalo se i kod starijih. Recitacije naših pravopričešnika, pjesme dječjeg zabora "Put ljubavi", iznenadenje za župnika ne mogu se uporediti sa izrazom lica mališana koji su ga nestrljivo čekali. Ulazak sv. Nikole probudio je u svima nama onaj osjećaj kada smo ga i mi kao djeca nestrljivo čekali. Kroz razgovor s njim saznali smo da je prešao dug put do nas ali da se nije umorio te da jedva čeka kada će svoj dječici uručiti darak koji su itekako zaslužili. Svi naši mališani složno su stali u red i nestrljivo čekali da sjednu na sv. Nikolu, fotografiraju se s njim i preuzmu svoj poklon. Priredba je prošla i bolje nego što smo zamišljali te s velikim nestrljenjem čekamo sljedeću godinu i ponovni susret sa sv. Nikolom.

HKM Buna: Aktivnosti u 2015. godini

Prvi susret HKM-a u 2015. godini

U srijedu, 21. siječnja, članovi HKM-a su imali prvi susret u novoj 2015. godini. Kao i svaki naš susret i ovaj smo započeli zajedničkom molitvom. Zaštićeni od svježine zimskog zraka i kiše, koja je neumoljivo padala, prisjetili smo se susreta i akcija iz prošle godine. Prisjetivši se svake srijede na Buni posebno, zaista nismo mogli osjećati ništa drugo osim ponosa.

Prisjetili smo se naše prve radionice o Ivanu Pavlu II., koja je našim članovima bila novo i nadasve zanimljivo iskustvo. Osim dva gosta predavača, koja su nam održala zaista zanimljiva i poučna predavanja, prisjetili smo se i igre asocijacija te s pravom bili zahvalni i ponosni na župnikov kompliment o našem znanju iz vjeronomućnosti. Svaki naš susret i akcija su na neki način posebni, no ipak mislim da su se naš trud i zalaganje najviše istakli u pripremama za Božić. Svaki član HKM-a je bio spremjan odvojiti vremena i sudjelovati u akciji na tu, ne baš tako toplu subotu. Kako je vrijeme odmicalo rezultat je bio vidljiv i nadasve odličan. Sve je išlo baš kako treba i konačni rezultat je bio zapanjujući. Radeći složno i želeći na što ljestvičniji način vizualno dočarati duh Božića, nadmašili smo sami sebe i ako se nas pita imali najljestvičnije okiće i crkveno dvorište na svijetu.

Želeći nastaviti dosadašnjim tempom, razgovarali smo i odlučili kako nastaviti dalje u novoj 2015. Zajedničkim snagama napravili smo plan do Uskrsa te kao i do sada naše srijede na Buni bit će, nadam se, zanimljive. Nakon završenog planiranja, upoznali smo novu sveticu, sv. Josipu Bakhitu, čitajući njezin životopis.

Kao i na svakom našem susretu naučili smo nešto novo te iznova shvatili kolika je Božja ljubav prema nama. Sv. Josipa Bakhita je dokaz da ničija patnja i žrtva nije uzaludna, stoga i mi vođeni njenim primjerom ne trebamo se predavati kada je najteže. Kada najmanje očekujemo, naš Gospodin dolazi te svojom neizmjernom ljubavlju pokazuje da uz njega ne možemo i nećemo biti robovi ničega pa čak ni ovoga suvremenog, ponekad i nemoralnog svijeta.

HKM u pripremi i duhovnoj pripravi za Stepinčeve u župi

Umorni od hodočašća u Dubrovnik, ali ipak obnovljeni u duhu mladi naše župe započeli su još jednu srijedu na buni. Kao što je već bilo najavljeno, mladi iz naše župe, koji nisu bili sprječenim raznim obvezama, pošli su na izlet u Dubrovnik kako bi prisustvovali Festi u čast Sv. Vlahe (Blaža). Sv. Vlaho zaštitnik je grada Dubrovnika već više od tisuću godina. Njegov spomendan je upravo 3. veljače. Naš župnik podijelio je prilično zanimljive dojmova o tom hodočašcu onima koji nisu išli. Sudjelovali su u svetoj misi, pod kojom je bilo više svećenika, biskupa te veoma puno hodočasnika, zatim jeli su poznate dubrovačke specijalitete, sudjelovali u cijeloj festi, obišli zidine tog prekrasnog grada i vratili se puni novih saznanja i ispunjeni zbog ovako divnog iskustva. Ustrajati u očuvanju tradicije, u štovanju ovog Sveca kroz sva povjesna zbivanja je svima nama na uzor. Nakon podijeljenih dojmova, započeli smo razgovar o nadolazećem blagdanu u našoj župi. O proslavi blagdana blaženog Alojzija Stepinca koji je zaštitnik našeg pastoralnog centra na Buni. S programom smo već bili upoznati u župnom listu, sad je samo bila potrebna volja i Božji blagoslov da to sprovedemo u djelo. Nove goste kako u našim životima, kako u našim srcima znali smo da treba dočekati fino. Stoga smo se dogovorili o svakoj pojedinosti koja se tiče dolaska Stočana u našu župu na prvi dan trodnevnice. Uljepšat će naše misno slavlje, a kao zahvalu priredit ćemo im ugodno druženje u župnim prostorijama.

Na tom prvom danu trodnevnice biti će također predstavljeni i naši prvpričesnici čije je ovogodišnje geslo "Ja sam trs, a vi loze".

Drugi dan trodnevnice ispunit će nam srca pjesma zbara iz Makarske koje također želimo dočekati pristojno. U ponedjeljak, treći dan trodnevnice dolazi zbor iz Bijelog polja, Potoka zajedno sa svojim župnikom, a odatle nam dolazi i naš đakon Marin Skender. Potrudit ćemo se naravno, da ni njima ne fali ništa te da se osjećaju ugodno.

Na samo Stepinčeve, misno slavlje uveličat će pjesma naših zborova "Mir" i "Put ljubavi", a svetu misu predvoditi će Tomo Vukšić, vojni biskup u BiH.

HKM-ovci su i ovaj događaj prihvatili otvorena srca te potaknuti životom Sv. Vlahe i našeg blaženog Alojzija Stepinca organizirali su svaku pojedinost i podijelili obveze što se tiče proslave. Onako kako želimo da svatko nas dočeka u životu i srcu tako ćemo se isto potruditi da mi njih dočekamo u najljepšem ozračju uz molitvu i pripravu,kako je to činio i blaženi Alojzije koji nam je uzorom.

Blaženi Alojzije, moli za nas!

Susret HKM-a, 22. travnja 2015.

Susret HKM-a, 4. ožujka 2015.

U srijedu, 4. ožujka 2015. HKM se po svom dugogodišnjem običaju sastao i, kao svake srijede, imao neku novu aktivnost. Nakon predavanja don Tomislava Zubca održanog prošlu srijedu, ove smo srijede imali igru asocijacija.

Ne znajući što nam se sprema, a sa pogledom u projektor, sjeli smo na svoja mjesta . Poslije zajedničke molitve i nekoliko uvodnih riječi župnika započeli smo našu igru asocijacija podijeljeni u četiri grupe. Na početku su pojmovi bili pomalo teški, ali smo ih uz domišljatost, inteligenciju i ,pomal smijeh, odgonetnuli. Pojmovi, ali i rješenja, bili su vezani za korizmu i korizmeno vrijeme. Imena Ivana Krstitelja, Lazara, apostola, Marije Magdalene kao Isusovih prijatelja tjeraju na promišljanje o našem ponašanju, o usporedi životu ovih i naših imena. Također, spominjanjem srebra, poljupca, Getsemanija, blagajne, koji aludiraju na Judu Iškariotskog vraćaju spomen na njegov neljudski i licemjerni čin , izdaje poljupcem koji je prethodio i učinio ono što se trebalo dogoditi, a to jest Isusova muka i uskrsnuće. U trećem krugu asocijacija nalaze se Veliki četvrtak i Veliki petak, Cvjetnica i konačno Uskrs, svi u zadnjem Velikom tjednu, tjednu muke, euharistije i uskrsnuća, tjednu zbog kojeg naš život ima smisao. Osim toga, kroz asocijacije smo se prisjetili na jedan od najljepših dijelova Evandelja , a to je govor na gori zapisan u Matejevu evanđelju. U tom je govoru Isus uspostavio Osam blaženstava, ali i molitvu Oče naš. S Matejevog , u zadnjem krugu, skrećemo na Markovo evanđelje u kojem se spominju vojnik Longin, križ, raspeće i Golgota i s Markovim evanđeljem završavamo današnju igru asocijacija.

Osim što smo se zabavili, naučili smo i mnoštvo pojmove, što novih, što starih i proširili svoje znanje o Bibliji i našoj katoličkoj vjeri. Spomenimo da su pojmovi vezani za korizmu i čine nas da razmišljamo o našem životu i nadolazećem blagdanu Uskrsa. Kroz igru se najlakše pamti, a mi se nadamo još mnoštvo

Susret HKM-a, 22. travnja 2015.

Dolazeći iz svih smjerova pred crkvu na Bunu i ove srijede, mlade je u dvorištu crkve dočekao župnik. Pod vedrim nebom mladi su se pozdravili,ugodno upitali sa župnikom te nastavili druženje u župnim prostorijama. Nakon duže stanke HKM-ovih susreta zbog Velikog tjedna, Uskrsa ponovno smo započeli sa susretima mladih svake srijede u osam sati. Kao i uvijek,za početak smo se zbližili Bogu kroz skrušenu molitvu,a zatim razmatrali planove i dogovore za nadolazeće događaje u našoj župi. U prvom planu bila je organizacija Vjeronaučne olimpijade. Olimpijade kroz koju djeca osnovne škole kroz razne igre te vjeronaučni kviz znanja provedu jedan dan u zajedništvu kao simbolični kraj njihove vjeronaučne godine. Za čitavu organizaciju pobrinu se mladi i župnik,te će tako biti i ove godine. Zabave,znanja,novih prijateljstava te slavljenja Boga,biti će u izobilju.Što zapravo i jest cilj ove olimpijade. Da slavimo Boga zajedno,i mladi i stari,bilo kroz igru,znanje ili pjesmu. Olimpijada će se održati ovdje na Buni,u prostorijama stare crkve te u župnom dvorištu,ovisno o vremenu i igram. Točan datum olimpijade djeca će saznati kroz župni list.

Iduća tema koja zaokuplja misli ne samo naše župe, nego župe i biskupije čitave naše zemlje, jest Papin dolazak u Sarajevo. Želja mnogih vjernika je biti što bliže našem Svetom Ocu. Biti će organiziran prijevoz, ići će mladi, naš zbor mlađih te ostali. Podrobnije informacije će se znati uskoro.

Usred svih obaveza,stiske s vremenom u ovom proljetnom razdoblju,mladi naše župe ipak nađu vremena za ovaj susret srijedom koji nije uzalud potraćen,nego ih čini bogatijim. Obnavlja njihovu duhovnost,um i tijelo. Nek Bog da pa da tako i ostane jer se samo na čvrstim temeljima može izgraditi nešto ustrajno i vječno. A to je naša vjera u Boga.

Novi proljetni susret HKM-a

Novi proljetni susret HKM-a 6. svibnja 2015. donio je nešto novo i ne sasvim običajno za sastanke HKM-a. Za sastanke HKM-a standardno je da se igra neka igra, obično to budu asocijacije, ili pak da se dogovara za neki događaj u župi koji slijedi. Ipak, svemu treba dodati nešto novo, nešto kroz što ćemo se zabaviti i nasmijati, ali i slaviti Boga jer, sve u svemu, mi smo katolička mlađež.

Danas često na raznim medijima čujemo o nedostatku dnevne aktivnosti mlađih, djece i odraslih koji ,sve više zbog modernog načina života , provode vrijeme sjedeći pred novom tehnologijom. Dijelom zbog toga, ali i zbog želje za nečim različitim, organizirali smo sportsko natjecanje u odbojci i stolnom tenisu. Sastanak prije organizirali smo se i tako u srijedu došli spremni. Mreža je bila postavljena, a nekolicina dečki već je igrala odbojku. Kad je došla većina koja je trebala doći započeli smo natjecanje. Odbojku su otvorile dvije grupe djevojaka. Igralo se u dva seta po petnaest bodova. Zaista, nije bitno tko je pobijedio, važno je zabaviti se i uživati. Nakon toga dečki su imali svoju priliku. Zbog većeg broja, oni su bili organizirani u četiri grupe. Njihova je igra bila napetija i trajala je duže. Zanimljivo je bilo gledati naše mlade. Vjerujem da većina nije znala za skrivene talente pojedinaca i njihovu strast za sportom, ti isti pojedinci bi se mogli stajati rame uz rame s poznatim svjetskim odbojkašima i odbojkašicama. Oni manje talentirani ili oni koji ne vole odbojku mogli su uživati u stolnom tenisu. Tako smo se unijeli u igru da nismo ni shvatili da su kasni sati odavno nastupili. Teška srca morali smo otići kući. Igrajući odbojku i stolni tenis pokazali smo Božji dar. Zaista , trebali bi Bogu biti zahvalni na tom daru, daru sposobnosti da igramo odbojke i stolnog tenisa. Trebali bi češće zahvaliti Bogu što imamo ruke i noge i zaboraviti na druge stvari za koje možemo reći da nam ne trebaju. Mnogi bi željeli igrati odbojke, međutim okolnosti koje su ih snašle im ne dopuštaju. Sve u svemu, zabavili smo se, dobili upalu mišića, dobili kondicije koja će nam trebati za sljedeće susrete, ali i jedan susret što se bliži: susret s papom u Sarajevu.

HKM-ove asocijacije

Nakon prvog susreta 14. listopada 2015. u kojem smo se upoznali s godišnjim planom i programom, održan je drugi susret, 21. listopada u kojem se taj plan i program počeo primjenjivati. Za taj je dan bila pripremljena igra asocijacija, jedna od, starim članovima, poznatija aktivnost, a novim, aktivnost koju možda i nisu prije vidjeli.

Poslije udobnog smještanja u klupe i pozdrava našega novog kapelana don Damira Pažina i župnika don Nikole Menala, te nakon zajedničke molitve, započeli smo s igrom. Svi mlađi koji su bili prisutni podijelili su se u 4 grupe s približno jednakim brojem članova, ali s približno jednakim znanjem, baš i nismo sigurni. Pa ipak, HKM nije namijenjen da mjeri nečiju inteligenciju i znanje, nego da pouči, kako u vezi vjere, tako i u vezi ostalih stvari i nadopuni to znanje i potakne na razmišljanje. Pojmovi za pogoditi u igri asocijacija su bili iz vjeronauka srednje i osnovne škole, to jest Biblije, katoličkog nauka, katekizama i sveg obuhvaćenog pojmom Katolička Crkva. Što se znanja tiče, veliku prednost je imala treća grupa pogodivši najveći broj pojmoveva. Malo ih je poslužilo znanje, malo sreća, ali dovoljno da se istaknu među okupljenom masom. Bilo je tu i rasprave. Ipak, sve se riješiti uspjelo. Razlog pobjede treće grupe ne leži samo u inteligenciji; naravno ona tu igra glavnu ulogu, ali zajedno s radom, naporom, pozornim praćenjem, povezivanjem pojmoveva i drugim svojstvima koji inteligenciju čine onim što ona zapravo i jest. Mlađi ljudi ne bi trebali biti pasivni, njihov mozak je stvoren za razmišljanje, jer mozak je mišić na kojem treba svakodnevno raditi. Svakako, svi znamo što se dogodi s mišićima ako se redovno ne krećemo, ne vježbamo: oni se opuste i postanu mlohavi. Ako bi i jedan mišić trebao ostati u formi, onda je to mozak. Prihvativimo taj dar koji nam je Bog dao, jer i sam je u Evangeliu rekao da svoje talente ne zakopavamo, nego da ih što više iskoristimo. Mlađi su ti na kojima svijet ostaje i koji su sposobni promijeniti svijet.

Završnom molitvom i ovaj susret je bio gotov. Svakim susretom nešto se novo nauči, pa tako i ovim. Ne dopustimo da lijenost, jedan od sedam glavnih grijeha,

zavlada našim umom i tijelom. Ako nema motivacije za trud i rad, potražimo je u Bogu jer on je Snaga, Put, Istina i Život i on će nam pomoći u svemu. Nadajmo se još više ovako sličnim poučnim susretima HKM-a.

HKM-ova radionica

Na prvom susretu HKM-a, kao i svake godine, predstavili smo plan i program za novu školsku i akademsku godinu. Prateći predstavljeni plan, konačno je, u srijedu 28. listopada, došla na red i prva ovogodišnja HKM-ova radionica.

Nakon nekoliko, prošlogodišnjih veoma uspješnih radionica, malo je reći da smo bili veoma uzbudeni zbog nove radionice. Ove godine smo, može se reći, našu radionicu podigli na višu razinu. Naime, na incijativu našeg novog kapelana don Damira, odlučili smo praviti adventske vijence, koje ćemo pred Došašće i prodavati te na taj način i prikupiti sredstva za HKM. Svi smo se okupili te kao i svaki put susret započeli zajedničkom molitvom. Nakon molitve podijelili smo se u grupe i krenuli u akciju. Na samom početku bili smo malo stidljivi i možda malo i prestrogi prema sebi samima, no sa prvim naljepljenim svijećama, mahovinom i cvjetićima sve je to nestalo. Ostale su samo naša mašta i kreativnost, koje su malo po malo davale nevjerojatne rezultate. Kako je vrijeme prolazilo na licima članova se moglo vidjeti samo uzbudjenje, zadovoljstvo i nadasve ponos zbog svega učinjenog. Ukrzo smo prekrili stol adventskim vijencima, koji su zaista prelijepi te svaki na svoj način pljeni poglede.

Ponosni na konačan rezultat našeg zajedničkog truda i plodova naše maštete, kao i ruku nismo mogli na bolji način završiti još jednu srijedu na Buni. Ostavivši još jednu srijedu iza nas, korak smo bliže najljepšem dobu godine - Došašću i Božiću. Zbog toga smo neizmjerno sretni i ponosni jer smo, ovo najljepše doba godine učinili još ljepšim i za nas posebnijim. Iskreno se nadamo da ćemo i u budućnosti biti ovako kreativni te i tako doprinositi našoj župnoj zajednici.

Filmska večer na susretu HKM-a

Na prvom susretu HKM-a u listopadu ove godine, mlađi su se zajedno sa svećenikom don Nikolom i kapelanom don Damijom dogovarali oko godišnjeg plana naših susreta. Za svaku srijedu dogovorili smo učiniti nešto što će doprinijeti našem osobnom duhovnom razvoju, razvoju s drugima te samo duhovnom rastu naše župe. Jedan od dogovora bila je i filmska večer, koju su mlađi s nestrpljenjem čekali.

Don Damir je ove srijede, 18. studenoga, dok smo svi na neki način bili potaknuti razmišljanjem i molitvom za žrtve u ratnim stradanjima primjerice u gradu Vukovaru, organizirao filmsku večer te smo u ugodnoj atmosferi isčekivali film. Bio je to film o svetom Filipu Neriju.

Sveti Filip Neri rođen je u Firenzi 1515. Otac mu je bio bilježnik, a majka mu je rano umrla. Unatoč tome gubitku, imao je sretno djetinjstvo, zahvaljujući, između ostalog, svojoj radosnoj i blagoj naravi. Prijatelji su ga zbog vesele naravi i dobrodušnosti zvali "Dobri". Bio je duhovit, pun razumijevanja za sve. Zbog toga je postao uzor napuštenoj djeci koju je okupljaо u "Oratoriju Božanske ljubavi", gdje ih je držao podalje od lošega društva i odgajao za časne ljude i uvjerene kršćane. Za tu djecu i za zdravlje njihovih duša i tijela Filip nije prezao prositi po ulicama ili vratima raskošnih palača. Jednoga mu je dana tako jedan gospodin, razbjesnjen njegovim zahtjevima i žečeći ga se riješiti - opadio pljusku. Filip se time nimalo nije dao smesti: "Ovo je bilo za mene - rekao je smiješći se - i na tome Vam hvala. A sada mi dajte nešto za moju djecu." To je samo kratki dio biografije ovog uzornog sveca koji nam u ovom današnjem svijetu može biti veliki primjer. Pogledali smo prvi dio filma u kojem upravo dolazi do izražaja Filipova želja da svu Božju djecu uči živjeti po Božjim pravilima. Sveti Filip Neri - apostol Rim i radosni zaštitnik mlađih.

Iako smo bili umorni od svakodnevnih obaveza, prvi dio filma znatno je utjecao na srca mlađih. Jer onaj tko je htio već je mogao naći poantu u djelovanju svetog Filipa Nerija. A to je da koliko god bili umorni,

napušteni i sami poput one jadne dječice, moramo naći bar jedan trenutak u svom danu za slavljenje, ljubljenje i zahvalu Bogu. Jer samo tako spoznati ćemo što to znači doživjeti puninu života. Ako odvojiš vrijeme za Boga, ni On tebe ne će napustiti, a na tom licu sjati će osmijeh poput onih dječačkih u filmu, jer na kraju svi smo mi djeca Božja, koja jedino oprasťanjem i ljubavlju prema drugima mogu dosegnuti nebo, o kojem ta djeca sanjaju i pjevaju...

Sveti Filipe, moli za nas!

Gost predavač na našem susretu

U srijedu, 25. studenoga, na našem redovitom susretu HKM-a, imali smo gostujućeg predavača don Ivana Mančića, kapelana župe sv. Ivana iz Mostara. Tema našeg susreta, moram priznati, bila je intrigantna, te nas je sam naslov "Razlučivanje duhova" natjerao da mirno sjedimo na svojim stolicama i pozorno pratimo svaku don Ivanovu riječ.

Predavanje je započelo citatom iz Biblije o Duhu Svetomu te kako on djeluje na nas, za razliku od nečista duha. Danas živimo u svijetu, koji se prebrzo kreće i od nas očekuje da ga slijedimo u stopu, a osim toga dostupni su nam i raznovrsni sadržaji još raznovrnije tematike. Sve to ponekad može biti i više nego zbumujuće, a pogotovo za nas mlade katolike, koji svakim korakom možemo skrenuti sa pravog puta.

Sukladno tomu don Ivan je naveo nekoliko stavki, koje nam mogu pomoći pri donošenju odluka je li nešto dobro za nas ili ne. Takodjer nas je i upozorio da pri donošenju neke odluke moramo biti iskreni prema samima sebi i vjerovati svojoj savjesti, a ne sami sebe uvjeravati raznim argumentima da nešto ipak nije toliko loše po nas, iako duboko u sebi znamo da to nije istina. Kako bi nam to slikovitije objasnio, koristio je sebe i baklavu kao primjer te nas sviju iskreno nasmijao, no cilj je postignut- shvatili smo što želi reći! Ulazeći dublje u temu i razmišljajući o njoj shvatili smo da mi, ljudi, skloni smo grijehu, koliko god pokušavali pobjeći od toga. No utjehu i pomoć uvijek možemo pronaći u isповijedi.

Na kraju don Ivan je zaključio da dok god slavimo Boga i stavljamo ga na prvo mjesto, nesebično pomažemo svojim bližnjima i doprinosimo našoj župnoj zajednici bez velike buke, možemo biti sigurni da smo na pravom putu te da koračamo uz Krista. Iako duh neprijatelja vreba kao vojskovođa, čekajući da pokažemo naše slabosti, baš tada moramo čvrše stisnuti Krista za ruku, jer upravo tada smo najjači. Zaista smo uživali u sinoćnjem predavanju i što je najvažnije naučili nešto novo te stoga želim zahvaliti don Ivanu na divnom predavanju. Nadam se da ćemo imati priliku čuti još ovako poučnih tema te naučiti još nešto novo.

Iz Matice krštenih naše župe za 2015. godinu

1. 1/2015. Petra Talanga, kći Pere i Gordane r. Blažević; rođena 26. listopada 2014., krštena 4. siječnja 2015.; kuma Josipa Markić;
2. 2/2015. Ilija Kolano, sin Željka i Martine r. Čorluka; rođen 6. studenoga 2014., kršten 1. veljače 2015.; kum Dario Daković;
3. 3/2015. Andjela Bošković, kći Ivica i Irene Andrić; rođena 10. prosinca 2014., krštena 1. veljače 2015.; kum Mario Pavlović;
4. 4/2015. Zoran Petrović, sin Ivana Petrovića i Mire r. Barić; rođen 2. listopada 2014., kršten 7. veljače 2015.; kum Ivan Tomić;
5. 5/2015. Mihael Dujnjak, sin Dragana i Kristine r. Čuljak; rođen 20. siječnja 2015., kršten 5. travnja 2015.; kum Mladen Maksimović;
6. 6/2015. Mihael Šandrk, sin Željka i Ane r. Katić; rođen 21. siječnja 2015., kršten 26. travnja 2015.; kum Franjo Gudelj;
7. 7/2015. Ivan Marčinko, sin Roberta i Dijane r. Lončar; rođen 1. ožujka 2015., kršten 26. travnja 2015.; kum Milenko Ivančević;
8. 8/2015. Petar Arapović, sin Berislava i Ivane r. Šimunović; rođen 3. ožujka 2015., kršten 16. svibnja 2015.; kum Ivan Jozić;
9. 9/2015. Karla Pavlović, kći Ante i Renate r. Drežnjak; rođena 27. travnja 2015., krštena 7. travnja 2015.; kuma Ivana Tadić;
10. 10/2015. Lana Petrović, kći Gorana i Sonje r. Tomić; rođena 23. travnja 2015., krštena 20. lipnja 2015.; kuma Marijela Stjepanović;
11. 11/2015. Petar Kalinić; sin Vedrana i Ilijane r. Tomić; rođen 25. travnja 2015., kršten 20. lipnja 2015.; kum Mario Pavlović;
12. 12/2015. Marta Mandarić; kći Josipa i Ivane r. Tomić; rođena 25. lipnja 2015., krštena 21. lipnja 2015.; kuma Kristina Hrakač;
13. 13/2015. Marko Dragić; sin Darke i Dijane r. Tokić; rođen 9. svibnja 2015., kršten 16. lipnja 2015.; kum Igor Đžidić;
14. 14/2015. Luka Stanić; sin Bojana i Veronike r. Grgić; rođen 22. travnja 2015., kršten 28. lipnja 2015.; kum Mijo Krežić;
15. 15/2015. Mihael Krešić; sin Dražana i Ivane r. Perić; rođen 14. svibnja 2015., kršten 12. srpnja 2015.; kum Antonio Zlomisić;
16. 16/2015. Josip Gotovac; sin Ivana i Sime r. Petrović; rođen 2. lipnja 2015., kršten 9. kolovoza 2015.; kum Milenko Ivančević;
17. 17/2015. Barbara Žilić; kći Ivana i Ivane r. Gagro; rođena 8. kolovoza 2015., krštena 6. rujna 2015.; kuma Helena Barbarić;
18. 18/2015. Matea Puljić;

Iz Matice vjenčanih naše župe za 2015. godinu

1. Željko Kolano i Martina Čorluka; vjenčani 17. 1. 2015.
2. Ivan Tomić i Gabrijela Karlušić; vjenčani 23. 5. 2015.
3. Zoran Drlje i Sanja Lukić; vjenčani 26. 6. 2015.
4. Predrag-Vicko Stančić i Anita Čović; vjenčani 27. 6. 2015.
5. Filip Papac i Ivona Petrović; vjenčani 18. 7. 2015.
6. Danijel Kožul i Ivana Jozić; vjenčani 8. 8. 2015.
7. Mate Pavlović i Josipa Andelić; vjenčani 19. 9. 2015.
8. Mato Zorić i Marina Raić; vjenčani 3. 10. 2015.
9. Nikola Šutalo i Andrea Bekavac; vjenčani 10. 10. 2015.
10. Marko Kljakić i Maja Džeba; vjenčani 17. 10. 2015.
11. Darko Drežnjak i Inga Maslać; vjenčani 23. 10. 2015.
12. Željko Vladić i Andrea Bošnjak; vjenčani 24. 10. 2015.

Iz knjige pravopričesnika naše župe za 2015. godinu (11. travnja)

1. Andjela Arapović	12. Antonio Gotovac	23. Lukša Petrović
2. Matej Arapović	13. Dorijan Jozić	24. Kruno Puljić
3. Elizabeta Babajić	14. Karlo Krešo	25. Viktor Puljić
4. Gabrijel Barić	15. Lucija Krtalić	26. Ilija-Stjepan Salmanić
5. Antonio Cipetić	16. Marija Lovrić	27. Antonio Soldo
6. Ivan Ćubela	17. Iva Marić	28. Mia Lucija Soldo
7. Josipa Dragić	18. Katarina Marić	29. Gabrijela Stojanović
8. Mate Dragić	19. Mihael Marić	30. Saša Vazgeč
9. Nika Lucija Dragoje	20. Andrej Pavlović	31. Robert Zlomislić
10. Nikolina Drmać	21. Gabrijel Perić	
11. Ivana Goluža	22. Marko Perić	

Iz Matice krizmanih naše župe za 2015. godinu (19. travnja)

1. Oliver Andačić	13. Gabrijela Markić	25. Kristina Prusina
2. Josipa Babajić	14. Dario Pandža	26. Josip Puljić
3. Jakov Bošković	15. Antonio Paškalj	27. Nikolina Puljić
4. Stjepan Bošković	16. Ivana Pavlović	28. Antonia Rotim
5. Andrea Đopa	17. Luka Pavlović	29. Duje Soldo
6. Robert Ištuk	18. Petra Pavlović	30. Marija Stjepanović
7. Filip Jurić	19. Tea Pavlović	31. Lorena Stojanović
8. Matea Jurić	20. Dajana Perić	32. Martina Stojanović
9. Valerija Karlović	21. Danijel Perić	33. Ivan Vrebac
10. Ana Krešo	22. Matea Perić	34. Željko Vrebac
11. Zoran Krtalić	23. Marko Primorac	35. Slaven Zeljko
12. Pero Kulaš	24. Petar Prkačin	36. Matej Zlomislić

Iz Matice umrlih naše župe za 2015. godinu

Vinko Mihalj

Ilka Filipović

Dane Maslać

Jelka Krtić

Zdravko Krtalić

Pavica Novina

Nevenka Puljić

Lenka Šaravanja

Miro Čuljak

Lorena Puljić

Mato Zovko

Krešimir Krtalić

Manda Vasilj

Mato Zdilar

Zora Brkić

Šćepan Puljić

Iva Zekić

Milka Dragoje

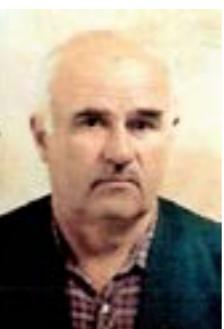
Ambro Raguž

Marko Puljić

Zvonko Halasz

Zvonko Ljubičić

Ivan Totić

Dana Marić

Dragica Šekerija

